

د ایوب کتاب

د کتاب پېژندنه

د ایوب کتاب د ایوب په نوم د یو بې‌گناه سړي د کړاوونو او مصیبتونو په هکله کیسه کوي او په شعر کې ویل شوی دی. کړاوونه او مصیبتونه په دې نړۍ کې د هر انسان د ژوند یوه برخه ده. هرڅوک چې کله د کړاوونو او مصیبتونو سره مخ شي، نو خامخا د هغه د علت په اړه فکر کوي او سوال کوي. که خدای مطلق قادر، عادل او نېک دی، نو بیا ولې اجازه ورکوي چې یو نېک سړی بې له کوم دلیل نه په مصیبت باندې اخته شي؟

ایوب یو نېک سړی، د قبیلې یو عزتمن مشر او یو شتمن سړی د کور او اولادونو خاوند و چې سمدلاسه یې خپل هر څه له لاسه ورکړل او په یو بیچاره او خاورې په سر انسان باندې بدل شو. ایوب برسېره پردې چې خپل ټول شیان یې له لاسه ورکړل، په یوې دردوونکې ناروغۍ باندې هم اخته شو. کله چې ایوب غریب او خاورې په سر شو، نو د هغه درې ملګري د هغه د لیدلو دپاره راغلل او د هغه د مصیبت او بدبختۍ په اړه یې بحث پیل کړ. د ایوب ملګرو هغه ته تشرېح کړه چې د هغه کړاو او مصیبت د هغه د

ګناهونو له امله دی. هغوی په دې خپلې نظریې او فکر باندې
تینګار کاوه لکه څرنګه چې خدای بدی ته سزا او نېکی ته اجر
ورکوي، نو په ایوب باندې یې هم د خپلو ګناهونو له امله داسې
ورخ راوستلې ده. خو ایوب دا دلیل ونه مانه او خپل ځان یې یو
بڼه سړی او هغه سزا یې ظالمانه وګڼله. هغه په زړورتیا سره د
خدای سره بحث وکړ، خو له دې سره سره هغه په خپل ایمان تینګ
پاتې شو. هغه هیله درلودله چې د خدای په حضور کې به د هر
ډول ګناه څخه پاک شي او د یو نېک سړي په توګه به خپل عزت
او اعتبار بېرته ترلاسه کړي. سره له دې چې هغه ډېرې پوښتنې
وکړې، خو خدای هغه ته مستقیم ځواب ورنه کړ، خو د خپل الهي
قدرت او حکمت په ښودلو سره په هغه باندې فشار راوړ.

په پای کې ایوب په عاجزی سره د خدای په لویې او حکمت
باندې اقرار وکړ او د خپلو قهرجنو او غیر ضروري خبرو په خاطر
چې کړې یې وې، پښېماني وښودله. بیا خدای د ایوب د ایمان
ستاینه وکړه او د هغه حالت یې په ډېرو برکتونو سره بېرته د مخکې
نه بڼه کړ.

د موضوعګانو لست:

د ایوب بدبختي: ۱ - ۲ فصلونه

د ایوب شکایت: ۳ فصل

لومړنی وینا: ۴ - ۱۴ فصلونه

دوهمه وینا: ۱۵ - ۲۱ فصلونه

درېمه وینا: ۲۲ - ۲۷ فصلونه

د حکمت دپاره هڅه: ۲۸ فصل

د ایوب وروستنی وینا: ۲۹ - ۳۱ فصلونه

د الیهو ویناوې: ۳۲ - ۳۷ فصلونه

ایوب ته د څښتن ځواب: ۳۸ - ۴۲:۶

ایوب بېرته خپل پخواني حالت ته راگرځي: ۴۲:۷ - ۱۷

د ایوب شخصیت او شتمني

① یو سپری ؤ چې ایوب نومېده او د عوص په هېواد کې اوسېده. هغه یو پاک او نېک سپری ؤ. هغه د خدای نه وپېرېده او د بدی نه یې ځان ساته. ② هغه اووه زامن او درې لورګانې درلودلې ③ او اووه زره پسونه، درې زره اونبان، پنځه سوه جوړه غویان او پنځه سوه خړې یې درلودلې. هغه زیات شمېر خدمتګاران هم درلودل او په منځنۍ اسیا کې تر ټولو شتمن سپری ؤ.

④ د ایوب زامنو به په وار سره په خپل کور کې مېلمستیا جوړوله چې نور ټول به ورته ورتلل او هغوی به خپلو درېو خویندو ته بلنه ورکوله چې د هغوی په مېلمستیاوو کې ګډون وکړي. ⑤ د هرې مېلمستیا څخه وروسته به ایوب سهار وختي پاڅېده، خپل اولادونه به یې راغوښتل او د هر یو دپاره به یې سوځېدونکې قربانې وړاندې کولې، د دې دپاره چې هغوی په مذهبي لحاظ پاک شي. هغه به تل دا کار کاوه، ځکه هغه فکر کاوه چې کېدای شي د هغوی څخه کوم یو ګناه کړې وي او په خپلو زړونو کې یې خدای ته بد رد ویلې وي.

خدای شیطان ته اجازه ورکوي چې ایوب وازمایي

٦ يوه ورځ كله چې فربنټې د څښتن په حضور كې راغونډې شوې، شيطان هم د هغوى سره و. ٧ څښتن د شيطان څخه پوښتنه وكړه: «ته له كوم حاي نه راغلي؟» شيطان په حواب كې وويل: «زه يو خوا بل خوا د حمكې گردچاپېر گرځېدم.» ٨ څښتن د شيطان څخه پوښتنه وكړه: «زما خدمتگار ايوب ته دې پام دى؟ د حمكې په مخ د هغه په شان هېڅوك نشته. هغه پاك او نېك سړى دى. هغه زما څخه وپريږي او د بدى نه حان ساتي.» ٩ نو شيطان په حواب كې وويل: «ايا ايوب ستا نه وپريږي او ايا دا وپرېدل ورته څه گټه رسوي؟» ١٠ تا تل د هغه، د هغه كورنى او هر څه چې لري د هغه ساتنه كړې ده. تا د هغه په هر كار كې بركت اچولى دى او هغه ته دې زياتې پادې او رمې ورکړي دي. ١١ خو كه ته اوس د هغه څخه هر څه واخلي، نو هغه به ستا په مخكې تا ته كفر ووايي!» ١٢ نو څښتن شيطان ته وويل: «سمه ده، د هغه هر څه ستا په اختيار كې دي، خو ته بايد په خپله ايوب ته زيان ونه رسوي.» نو شيطان د خداى د حضور څخه لاړ.

ايوب خپل اولادونه او شتمني له لاسه ورکوي

١٣ يوه ورځ كله چې د ايوب زامن او لورگانې د خپل مشر ورور په كور كې مېلمانې وو، ١٤ يو استازى ايوب ته راغى او ويې

ویل: «مونږ په غویانو باندې پټي قلبه کول او خړې په نژدې
 خړخای کې خړېدلې، (۱۵) نو ناخاپه د سبايانو یوې ډلې حمله وکړه
 او هغوی یې ونيول او ستا ټول خدمتګاران یې په توره باندې
 ووژل. یوازې زه وټنټېدم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۶) مخکې له
 دې چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتګار راغی او
 ویې ویل: «په پسونو او شپنو باندې تندر راوغورخېده او ټول یې
 ووژل. یوازې زه پاتې شوم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۷) مخکې
 له دې چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتګار راغی او
 ویې ویل: «د کلدانانو درېو ډلو په مونږ باندې حمله وکړه، اوبنان
 یې وټنټول او ټول خدمتګاران یې په توره باندې ووژل. یوازې زه
 وټنټېدم او راغلم چې تا خبر کړم.» (۱۸) مخکې له دې چې هغه
 خپلې خبرې پای ته ورسوي، بل خدمتګار راغی او ویې ویل: «ستا
 زامن او لورګانې ستا د مشر زوی په کور کې مېلمانه وو، (۱۹) په دې
 وخت کې له دښتې څخه توفان راغی. هغه توفان کور راوغورخاوه
 او ستا ټول اولادونه مړه شول. یوازې زه ژوندی پاتې شوم او راغلم
 چې تا خبر کړم.»

(۲۰) بیا ایوب پاڅېد او له غمه یې خپل کالي وشکول. هغه خپل
 سر وخرایه او خپل ځان یې پرمخې په ځمکه باندې وغورخاوه او
 سجده یې وکړه. (۲۱) بیا هغه وویل: «زه تش لاس نړۍ ته راغلی وم

او تش لاس به حم. خبنتن هر شه راکړل او اوس يې رانه
واخيستل. ثنا دې وي د هغه نوم ته!»

۲۲ د دې ټولو پېښو سره سره هم ايوب گناه ونه کړه او خدای
يې ملامت نه کړ.

شیطان یوځل بیا په ایوب باندې ازمېښت کوي

۱ یوه ورځ کله چې فرښتې د خبنتن په حضور کې بیا
راغونډې شوې، شیطان د هغو سره و. ۲ خبنتن د هغه څخه
پوښتنه وکړه: «ته د کوم ځای نه راغلي؟» نو شیطان په ځواب کې
وویل: «زه یو خوا بل خوا د حمکې گردچاپر گرځېدم.» ۳ خبنتن
شیطان ته وویل: «زما خدمتگار ایوب ته دې پام دی؟ د حمکې په
مخ د هغه په شان هېڅوک نشته. هغه یو پاک او نېک سړی دی چې
د خدای څخه وپریږي او د بدو کارونو نه ځان ساتي. تا زه دې ته
وهڅولم چې تا پرېږدم چې بې له کوم دلیل نه د هغه کورنۍ او
شتمني له منځه یوسي، خو ایوب اوس هم د مخکې په شان وفادار
دی.» ۴ بیا شیطان په ځواب کې وویل: «اول ځان بیا جهان! د
دې دپاره چې یو سړی ژوندی پاتې شي، هغه به له هر شي څخه
لاس واخلي.» ۵ خو اوس که ته د هغه بدن ته زیان ورسوي، نو
هغه به ستا په مخکې تا ته کفر ووايي!» ۶ نو خبنتن شیطان ته

وويل: «سمه ده، هغه ستا په اختيار کې دى، خو هغه به نه وژني.»

۷) بيا شيطان د خښتن د حضور څخه لار او په ايوب باندې يې د سر نه تر پښو پورې دانې راوخپړولې. ۸) ايوب لار او په اير و باندې کښېناست او د منگي يوه ټوټه يې راواخيستله چې خپل ځان ورباندې وگروي. ۹) بيا ايوب ته خپلې ښځې وويل: «ته لا تراوسه وفادار يې؟ خداى ته کفر ووايه او مړ شه.» ۱۰) خو ايوب ورته په ځواب کې وويل: «ته د يوې کم عقلې ښځې په شان خبرې کوې. ايا ته غواړې چې د خداى له خوا ښه شيان قبول کړو او بد شيان يې قبول نه کړو؟»

خو د دې ټولو ستونزو سره سره چې ايوب ورسره مخ شو، هغه گناه ونه کړه او د خداى په ضد يوه خبره هم ونه کړه.

د ايوب درې ملگري راځي چې تسلي ورته ورکړي

۱۱) کله چې د ايوب درې ملگري يعنې اليماز د تيمان د ښار څخه، بلدد د شوح څخه او صوفر د نعمات څخه د هغه د ستونزو څخه خبر شول، نو پرېکړه يې وکړه چې لار شي او د هغه سره خپله خواخوږي ښکاره کړي او تسلي ورته ورکړي. ۱۲) په داسې حال کې چې هغوى لا ډېر لږې وو، ايوب يې وليده، خو هغه يې

ونه پېژانده. كله چې هغوی ایوب وپېژانده، په ژړا او انګولا یې پیل وکړ، خپل کالي یې له غمه وشکول او په خپلو سرونو باندې یې خاورې باد کړې. (۱۳) بیا هغوی د هغه سره اووه شپې او اووه ورځې په ځمکه باندې کنبناستل او یوه خبره یې هم ونه کړه، ځکه چې هغوی ولیدل چې په هغه باندې څومره سختي تېریږي.

ایوب خپل د زېږېدنې په ورځې باندې لعنت وايي

(۲-۱) له هغې وروسته ایوب په خبرو پیل وکړ او په هغې ورځې باندې یې چې هغه په کې زېږېدلی ؤ، لعنت ووايه.

(۳) شي دې تبا هغه ورځ

چې په کې زه یم زېږېدلی

د مور په نس کې چې پیدا شومه زه

وي دې لعنت په هغې شپې باندې

(۴) خدای تعالی، بدله هغه ورځ کړه په تیاري باندې

بیا در په یاده نه کړې هغه ورځ

رڼا مه راوله بيا په هغه ورځ باندي

⑤ توره دې شي او رادې شي توره تياره ورباندي

ورباندي پاتي دې شي وربځي

هغه دې ووپروي د هغې ورځې تياره

⑥ تباه دې شي هغه شپه

هغه دې نه شي حساب د كال په ورځو كې

هغه دې نه شي حساب په مياشتو كې

⑦ په هغه شپه دې پيدا نه شي ماشوم

په كې دې نه وي د خوشحالي چيغې

⑧ لعنت ويونكي دې لعنت ووايي په هغې ورځې باندي

څوك چې كولاى شي راوينن كړي بحري بنامار

⑨ د سهار ستوري دې شي تياره د هغې

وي دې په تمه د رڼا، خو رڼا به نه وي

نه دې وويني هغه د سهار سترگه

⑩ ځکه چې بند يې نه کړ رحم زما د مور

او زه يې پيدا کړمه چې ووينم دا تکليفونه ټول

⑪ ولې مړ نه شومه زه د زېږېدو په وخت کې؟

او ولې مړ نه شوم کله چې راغلمه دنيا ته د مور له
رحم؟

⑫ ولې مې مور په زنگنونو خپلو خملولم؟

او ولې هغې خپلې شيدې راکړې؟

⑬ که په هغه وخت کې مې وای نو خاموش به وای اوس

زه به ويده وای او ارام به وای

⑭ وای به ارام زه د دنيا د پاچاهانو او وزيرانو سره

هغوی چې ځان ته وو جوړ کړي هغه ځايونه

چې اوس وران پراته دي

۱۵) بيا به ويده وای زه د هغو شاهزادگانو سره

چې خپل کورونه يې ډکول د سرو او سپينو زرو څخه

۱۶) ولې بنځ نه شومه زه هغه ماشوم په شان

چې زېږېدلی وي مړ او ليدلې يې نه وي هيڅکله رڼا؟

۱۷) بدکاره خلک بس کوي بدکاري قبر کې

او ستومانه خلک به ومومي ارام هلته

۱۸) حتی تردې چې بنديان هم وي ارام

نه به اوري اوازونه د ظالمانو

۱۹) هلته هرڅوک، لوی او واړه يوشان دي

او غلامان به ازادېږي خپلو بادارانو څخه

۲۰) بدبخته خلک ولې ژوند تېر کړي رڼا کې؟

هغوی ته ولې ورکوي ژوند چې په غم اخته دي؟

۲۱ د مرگ په ارمان دي هغوی خو ورته نه راځي

هغوی د پټې خزاني څخه گور بڼه گڼي

۲۲ خوشحاليږي هغوی تر هغه وخته پورې

ترڅو چې مړه شي او بڼه شي هغوی

۲۳ ولې رڼا ځلوي په داسې کس باندې چې يې لار وي پټه؟

خدای راگېر کړي هغوی په تکليفونو کې

۲۴ زه ویر کومه د خوراک په ځای

او زگېروي مې دي روان لکه اوبو په شان

۲۵ زه چې له هر شي څخه وېره کوم هغه راځي راباندې

او له هغه څه نه چې وپرېدمه زه راباندې راغی

۲۶ نشته آرام، نشته سکون زما

او نه ختمیږي تکلیفونه زما

لومړی وینا

(۴:۱ - ۱۴:۲۲)

بې‌گناه خلک نه تباہ کیږي

① بیا الیفاز چې د تیمان د ښار څخه ؤ، ځواب ورکړ:

② ای ایوبه خفه کیږې خو به نه که زه خبرې وکړم؟

زه نور خاموش پاتې کېدلی نه شم

③ تا ډېرو خلکو ته ده لار ښودلې

تا قوي کړي دي کمزور لاسونه

④ ستا خبرو به قوت ورکاوه چې ښویېده به څوک

او یو کمزوري ته قوت چې هغه ودریږي

⑤ خو اوس دی وار ستا د تکلیف او بې‌صبره شوی یې ته

چې درباندي راشي تکليف او ډېر به پرېشانه شي

⑥ ايا ستا اعتماد د خداى نه وپره نه ده

ايا ستا صداقت نه درکوي تا ته اميد؟

⑦ در په ياد کړه، داسې څوک شته

چې بې گناه وي او تباه شوى وي؟

چې هلاک شوى وي کوم نېک انسان؟

⑧ لکه څنگه چې ليدلي دي ما څوک چې کړي بدي

او څوک چې کړي بدي نو هماغه به رېبي

⑨ د خداى ساه به د توفان په شان تباه کړي هغوى

او هغوى به وسوځوي د خپل قهر په اور

⑩ بدکاره خلک غورېږي لکه زمريانو په شان

خو غلي کوي هغوى خداى او ورماتوي غاښونه

۱۱ قوي زمريانو په شان چې د خوراک دپاره نه لري ښکار

هغوی مړه کيږي او خپريږي هره خوا يې ټول بچيان

۱۲ چا راته پټ يو پيغام راوړ

او زما غوږ ته گونگوسې راغلې

۱۳ يو شپه ما خوب وليده

هغه وخت چې خلک ويده وو درانه خوب باندي

۱۴ په ما وپره راغله او ولرژېدم

چې ويې لږزول ټول هډوکي زما

۱۵ يو نری باد زما په مخ ولگېد

او د بدن وينته مې ودرېدل له وپري څخه

۱۶ هلته مې وليد چې يو شی ولاړ ؤ

ما ورته وکتل په خیر خو ومې نه پېژانده

و ټيو شکل زما په وړاندې

بيا مې يو غږ په خاموشي کې واورېد

١٧) ايا نېک کېدلی شي فاني انسان د خدای په نظر؟

يا پاک کېدای شي انسان د خالق په نظر؟

١٨) که اعتبار نه کوي خدای په اسماني خدمتگارانو خپلو

او پیدا کوي هغه عیبونه فرېنتو خپلو کې

١٩) نو فکر کوي چې دی به وکړي اعتبار

هغه مخلوق باندې چې جوړ له خاورې نه دی

د خاورې داسې یو شی چې ځي له منځه د پتنگ په
شان؟

٢٠) هغوی سهار ژوندي وي

خو مړه کېږي بې خبره د ماښام نه مخکې

٢١) اخیستل کېږي هغه څه چې دي هغوی سره

مړه کېږي هغوی په ناپوهی کې

ایوب باید خدای ته خپله دعوه وړاندې کړي

د الیفاز د خبرو دوام:

① فریاد وکړه ای ایوبه

ایا شوک شته درته حوَاب درکړي؟

شته کومه داسې فرېنښته

چې ورته واړوې خپل مخ او ترې کومک وغواړې؟

② وژني ناپوهه انسانان قهر

له منځه وړي بخيلي ساده انسان

③ ناپوهه خلک مې لیدلي چې رینښې کوي د ونې په شان

خو په کورونو د هغوی باندي مې ووايه لعنت ناخاپه

④ په اولادونو د هغوی به هېڅ وخت نه وي خیریت

هېڅوک به نه وي چې دفاع يې وکړي په محکمه کې

⑤ خوري فصلونه د ناپوهه خلکو به وږي خلک

حتی هر څه چې راشنه کېږي د اغزيو منځ کې

او تږي خلک به يې شتمني لوټوي

⑥ بدبختي خاوره کې شنه کېږي نه

او تکليف په ځمکه زرغونېږي نه

⑦ خو انسان دی پيدا شوی د تکليف دپاره

لکه چې څنگه سپرغی الوزي له اوره څخه

⑧ که ستا په ځای وای ما به کړې وای رجوع خدای ته

او وړاندې کړې به وای ما خپله دعوه هغه ته

⑨ کوم لوی کارونه چې هغه يې کوي ورباندې نه پوهېږو

او نه ختمېږي معجزې د هغه

١٠ هغه باران وروي ځمکه باندې

او پټيو ته اوبه ورکوي

١١ هغه عاجزانو ته ورکوي سرلوړي

او غم ځپلو ته خلاصون ورکوي

١٢ شنډوي هغه دسيسې د ټگانو

ترڅو نه شي بريالي د دوی کارونه

١٣ خپلو پلانونو کې هونبیاران گپروي

ترڅو ناکام شي زر د هغوی پلانونه

١٤ راځي تياره په هغوی د ورځې وخت کې

هغوی غرمه کې ټپوي لاسونه لکه د شپې په وخت

١٥ خو خلاصوي خدای غريبان د بدکارانو د خبرو څخه

او محتاجان د زورورو د منگولو څخه

١٦ پيدا كوي هيله هغه له غريبانو سره

او بندوي د بدكارانو خولې

١٧ بختور دي هغه خلك چې يې خداى اصلاح كوي

مه خفه كېږه هغه وخت چې مطلق قادر تا رتي

١٨ پيدا كوي چې كوم زخمونه خداى

خو په هغو باندي پټي لگوي

ژوبلوي د هغه لاس تا خو رغوي دي هم

١٩ كه هر خو خلي تكليف درباندي راشي

خداى به دي وساتي له زيانه څخه

٢٠ تا به وساتي ژوندى د قحطى وخت كي هغه

او تا به وژغوري له مرگ څخه په جنگ كي هغه

٢١ له بدنامي نه به دي خداى وساتي

د تباھی په وخت به نه وپرېږي

٢٢ ته به قحطی او تباھی پورې خدا کوي

او نه به وپرېږي له وحشي حیواناتو څخه

٢٣ ته چې قلبه کوي کومو پتیو کې

تیرې به نه کړي مزاحمت تا ته

ته به په امن کې یې د وحشي حیواناتو څخه

٢٤ نو ته به اوسې په امن خپل کور کې

او وي به خوندي پسونه ستا او ورک به نه شي هغه

٢٥ شي به زیات ستا ماشومان

او ستا اولاده لکه وانډو په شان

٢٦ لکه پخیري چې غنم د لو تر وخته پورې

ترڅو چې ستا عمر پخیري ته به اوسې ژوندی

٢٧) ثابتې كړې په رښتيا دي دا خبرې تجربو زموږه

نو ای ایوبه، ونیسه غوړ ورته او قبول كړه هغه

د ایوب شكایت په حقه دی

١) بیا ایوب ایفاز ته ځواب ورکړ:

٢) که خفگان وای وزن شوی زما

او تکلیفونه وای تلل شوي زما

٣) وای به درانه د بحیرې له شگو

نو حیران نه شي ته زما سختو خبرو باندي

٤) مطلق قادر زه ویشتهلی یم په غشو باندي

شول خپاره د هغو زهر په بدن کې زما

زما په ضد خدای قطار كړي بلاگانې خپلې

٥) ایا کله چې خر لري واینه نو هرهر کوي

او چې غویي لري وچ واینه نو رمبرې وهي؟

⑥ ایا مزه لري بي مالگې خواړه

یا وي خوند د هگي سپين کي؟

⑦ اشتها نه لرم د هغو خورو

هر څه چې خورم ما ته پرې کانگې راځي

⑧ کاشکې کولای شوای غوښتنه ما

او پوره کړې وای خدای هیله زما

⑨ کاشکې ټوټې ټوټې کړي هغه ما

او رااوږد کړي خپل لاس او ووژني ما

⑩ دا تسلي به وای زما دپاره

او په سخت درد کي به خوشحاله وای

ځکه انکار مې نه دی کړی

سپېڅلي خدای له خبرو څخه

①۱ زه څه قوت لرم چې ژوند ته مې دوام ورکړم؟

څه امید لرم زه چې ژوندی پاتې شم؟

①۲ ایا قوي یمه زه لکه د تیرې په شان

یا بدن مې جوړ دی له برنجو څخه؟

①۳ زه د ځان سره کومک کولای نه شم

داسې څوک نشته چې نجات راکړي

①۴ چې په خپل دوست باندې څوک رحم نه کړي

هغه نه وپریږي قادر مطلق نه

①۵ خو زما ملگرو، بې وفا یی تاسو داسې ویالې په شان

چې باران نه اوري، وچیری هغه

①۶ هغه ویالې چې بندیری

په واورې او په يخ باندې

١٧ خو وچ موسم کې ورکېږي اوبه

او په گرمۍ کې وچېږي وياله

١٨ کاروانونه لېرې کېږي د اوبو پسې د خپلو لارو څخه

گرځي په دښته کې هغوی او ځي له منځه

١٩ کاروانونه د تېما لېرې ځايونو کې لټوي اوبه

او د شيبا مسافران لري هيله چې پيدا يې کړي

٢٠ هغوی مایوسه شول ځکه ډاډه وو هغوی

هغوی راوړسېدل هلته او ناامیده شول

٢١ زما ملگرو تاسو هم هغې ويالې په شان یئ

مصیبت زما چې گورئ نو وپرېږئ

٢٢ ایا ما تاسو ته ویلي چې سوغات راکړئ

يا مې ويلې درته چې زما دپاره بل ته ورکړئ
رشوت؟

٢٣ يا مې خلاص کړئ د دښمن له لاسه

يا مې په بيه واخلي د ظالم نه؟

٢٤ راته وکړئ لارښوونه او زه به غلې اوسم

تاسو ما پوه کړئ چې څنگه يم بې لارې شوی زه

٢٥ څومره دردناکې دي صادقانه خبرې

خو بحثونه ستاسو ثابتوي څه؟

٢٦ فکر کوئ زما خبرې دي د باد په شان

نو ولې وايئ ځواب د ناامیدۍ خبرو ته زما؟

٢٧ تاسو به خرڅ کړئ یتیمان هم

او پیسې به واخلي د خپل دوست په سر

٢٨ اوس مهربانه شی او وگورئ ما ته

حکله چې نه وایم زه دروغ تاسو ته

۲۹ نور بس دی بی انصافی مه کوئ

زه په حقه یم او نور مې مه غندی

۳۰ خو تاسو فکر کوئ چې زه دروغ وایمه؟

فکر کوئ چې زه په بنو او بدو نه پوهېږم؟

د ایوب شکایت د خپل سخت ژوند په هکله

۱ ایا دنیا کې انسان نه وباسي سخت زحمت

او ژوند یې نه دی د مزدور په شان؟

۲ چې د یخ سیوري په ارمان وي هغه غلام په شان

چې د تنخوا په انتظار وي هغه مزدور په شان

۳ خدای راکړی بی معنی ژوند میاشتی په میاشتی

او زما په قسمت کې دي د بدمرغی شپې

④ کله چې شلمه زه وایم چې به کله راپاڅېږم

خو شپه اوږده شي

ټوله شپه اوږم رااوږم د سهار ارمان کومه

⑤ بدن مې ډک دی له چنجیو او چتلیو څخه

هغه پټ دی په داغونو باندې

زوی بهیري له زخمونو زما

⑥ زر زر تېرېږي د ژوند ورځې زما

لکه د اوبدلو د څرخ

په مایوسی باندې تېرېږي هغه

⑦ په یاد دې اوسه خدایه

زما ژوند دی یوازې یوه ساه اخیستل

او زما سترگې به ونه گوري بیا هېڅکله بڼه ورځ

⑧ هغه سترگې چې مې گوري اوس

ته لټوي به ما خو زه به نه يم

⑨ د داسې ورېځې په شان چې پناه کيږي او ورکيږي هغه

څوک چې ځي د مړو دنيا ته بېرته نه راځي هغه

⑩ هغه به هېڅکله رانه شي بيا خپل کور ته

بيا به ونه ليدل شي هېڅکله په خپل ځای کې هغه

⑪ نه! زه خاموش پاتې کېدلی نه شم

زه به خبرې کوم له غمجن زړه نه

زه کومه شکايت د خپل دردمن ځان نه

⑫ ايا ته فکر کوي چې بحري بلا يمه زه

چې مې ساتې ته تر څارنې لاندې؟

⑬ زه ځملم چې ارام وکړم

او له درد نه خلاص شم

⑭ خو وپروې ما په خوبونو کې ته

راباندې گورې رویاگانې د ډار

⑮ دا به وای غوره چې زندی مې کړي څوک

نه دا چې ژوند تېر کړم دې خوار بدن کې

⑯ دغه مې بس دی یم بېزاره نور د دې ژوند څخه

ورځې د ژوند دي زما لږې پرېږده چې یم یوازې

⑰ ورکوي ولې دومره ارزښت انسان ته؟

ته ولې پام کوي هغه باندې؟

⑱ هر سهار یې پلټنه کوي

او ازمايي هره شپبه هغوی

⑲ کله به ما ته کتل بس کړي

چې زه مې تېرې کره خپلې لیاړې؟

۲۰ ای څارونکيه د انسانانو

رسوي زيان زما گناه تا ته؟

ولې دې زه په نښه کړی يم؟

دومره دروند بار يم په تا باندي؟

۲۱ ولې ته نه بڅښې گناه زما

او نه لېرې کوي سرکښي زما؟

زر به زه لاړ شمه خپل گور ته

کله چې ته ما لټوي نو نه به يم زه

بلد وایي چې ایوب باید توبه وباسي

۱ بیا بلد چې د شوح څخه و، ځواب ورکړ:

۲ ترڅو به ته کوي خبرې؟

د تېز باد په شان دي ستا خبرې

٣ بي انصافي نه کوي خدای هېڅکله

تل کوي عادلانه کارونه مطلق قادر

٤ که اولادونو ستا گناه کړې وي

د خدای په وړاندې

نو خدای دې ورکړي سزا

لکه چې څنگه يې لايق وو هغوی

٥ که ته خدای ته رجوع وکړې

که ته وکړې زاري مطلق قادر ته رحم دپاره

٦ که چېرې ته دومره صادق او پاک يې

نو شي به راپورته هغه ستا دپاره

بي له شکه بېرته به درکړي کورنۍ دې خپله

٧) تا چې لرل کوم څه هغه ډېر کم وو

د هغه څه په پرتله چې ته به يې ولری بیا

٨) پوښتنه وکړه د پخوا زمانې خلکو څخه

څه چې زده کړي دي زمونږ نیکونو

ته فکر وکړه د هغو په هکله

٩) عمر زمونږ دی لنډ او په هېڅ شي نه پوهېږو

په دنیا کې زمونږ ژوند داسې تېرېږي

لکه سیوري په شان

١٠) له پخوانیو خلکو واخله عبرت

ته غور ونیسه پوهو خبرو ته د دوی

١١) چې اوبه کوم ځای کې نه وي

هلته لوڅې نه شنې کیږي

له جبه زاره پرته هېڅ نه لويېږي هغه

۱۲) که اوبه نه وي نو شنې نه پاتې کېږي هغه

زر مړاوي کېږي هغه نورو واينو څخه

۱۳) همداسې کېږي هغو خلکو سره

چې خدای يې هېر شي

اميدونه تباہ کېږي د بې دينه خلکو

۱۴) په هغه شي باندې اعتبار کوي دوی

چې وي نازک لکه د غنې د جال

۱۵) که دوی تکیه وکړي د غنې په جال

نو وبه نه کاندې ساتنه د هغوی

هغو شيانو باندې کوي تکیه هغوی

چې پاتې کېدلی نه شي ټينګ

١٦ راشنه کيږي بد خلک لمر کې د هرزه بوټو په شان

او خپريږي خانگي يې په ټول باغ کې

١٧ راتاويږي د هغوی ريښې له تيږو څخه

راتينگوي خپل ځان په هر گټ پورې

١٨ خو که هغه راوويستل شي له خپله ځايه

انکار به وکړي هغه ځای او وايي به

چې ما هيڅکله نه يې ليدلي تاسو

١٩ په دې ډول د بدو خلکو خوشحالي وي د لږ وخت دپاره

نور به راځي او د دوی ځای به نيسي

٢٠ خو ای ايوبه، خدای به رد نه کړي بې عيبه خلک

او نه به بد کارو سره مرسته کوي

٢١ هغه به بيا خوشحالي درکړي تا ته

او خوله به دې ډکه له خدا نه کړي

② خو وبه شرمیري ستا بد دښمنان

او کور به تباه شي د بدکارانو

څوک نشته چې منځکړیتوب وکړي

① بیا ایوب بلدد ته ځواب ورکړ:

② هو زه پوهېږم چې رښتیا دي دا

خو څنگه کولای شي انسان

ځان بې‌گناه ثابت کړي د خدای په مخکې؟

③ څوک ویلی شي د هغه سره دلیل؟

هغه کولای شي چې زر ځله پوښتنې وکړي

چې څوک ځواب ورته ویلی نه شي

④ دومره حکیم او قدرتمن دی خدای

څوک کولای شي چې ودرېږي د هغه په وړاندې

او شي بريالی

⑤ هغه ناڅاپه خوځوي غرونه

او وړانوي يې چې شي په قهر کله

⑥ خوځوي هغه ځمکه له خپل ځايه څخه

او لړزوي د هغې ستنې

⑦ هغه حکم کوي لمر ته او نه راخپږي هغه

شپه کې نیولی شي د ستورو د ځلا مخه

⑧ هغه یوازې خپاره کړل اسمانونه

او لاندې کړي يې تر پښو خپې د بحیرې

⑨ خدای راپیدا کړل په اسمان کې ستوري

لکه ستوري د شمال، جبار، ثريا او د جنوب ستوري

⑩ مونږ نه پوهېږو د هغه په لويو لويو کارو

او کوي بې شمېره عجيبه کارونه

⑪ تېرېږي خدای زما په څنگ کې زه يې ليدلی نه شم

کله چې ځي هغه نو زه پرې نه پوهېږم

⑫ هر څه چې وغواړي نو اخلي هغه

منع کولای نه شي هېڅوک هغه

هېڅوک جرات کولای نه شي

چې پوښتنه وکړي چې څه کوي ته

⑬ نه اخلي لاس خدای له خپل قهر څخه

ټوټې کوي هغه خلک چې کوي مرسته د بحري بلا

⑭ نو څنگه زه ورکړم ځواب هغه ته

او څنگه کولای شمه چې وکړم بحث ورسره؟

١٥ سره له دې چې بې‌گناه يممه زه

هغه ته نه شم ورکولای ځواب

يوازې دا شمه کولای چې زاری وکړم

قاضي ته د رحمت دپاره

١٦ حتی که ما راوغوښت هغه او هغه راکړ ځواب

باور مې نه شي چې خبرو ته مې غوږ ونيسي

١٧ بې‌دليله مې وهي هغه توفان باندي

او زياتوي زما زخمونه

١٨ هغه مې نه پرپردي چې ساه وباسم

هغه تريخ کړی زما ژوند دی

١٩ که دا خبره وي د زور نو قوي دی هغه

خو که خبره د انصاف وي

څوک محکمې ته شي غوښتلی هغه؟

۲۰ سره له دې چې بې عیبه یم زه

خو له گناه نه ډکې زما خبرې ښکاري

څه چې ووايم زه تماميږي زما په زیان

۲۱ زه بې عیبه یم خو پروا مې نشته

یمه بېزار له ژونده خو هېڅ پروا مې نشته

۲۲ خدای تباہ کوي بې عیبه او بدکاره

نو ځکه وایم چې هېڅ فرق نه کوي

۲۳ کله چې راشي مصیبت

او ناڅاپه مړ شي بې عیبه انسان

خدای په هغه پورې خدا کوي

۲۴ خدای دنیا ورکړه بدکارانو ته

سترگې يې ړندې کړلې قاضيانو ته

که خدای کړی نه وي دغه کار

نو بیا چا وکړ؟

ژوند مې ډېر زر تېرېږي (۲۵)

د مندې وهونکي د سیالی په شان

هغه تېرېږي او نشته د هیلې خوشحالي په کې

ژوند مې تېرېږي په مثال د یوې تېزې کشتۍ (۲۶)

داسې عقاب په شان چې غوټه وهي خپل ښکار
باندې

که زه خوشحال شم او کوبښن وکړم (۲۷)

چې مې هېر کړم تکلیف

نو ټول مشکلات به راپسې وي او ما به نه پرېږدي (۲۸)

زه پوهېږمه چې خدای مې گناهکار گڼي

۲۹ دا چې مجرم یم گنل شوی

نو بیا ولی وکړمه بېخایه خواري؟

۳۰ که زه ووینځم خپل ځان په پاکو اوبو باندې

او لاسونه ووینځم زه په صابون باندې

۳۱ خو بیا هم ما غورځوي خدای د چټلۍ کندی ته

چې حتی خپل کالي هم راڅخه کرکه کوي

۳۲ که خدای انسان وای ما به ځواب

شوای ورکولای ورته

مونږ به کولای شوای چې محکمې ته لار شو

د جنجال د فیصلې دپاره

۳۳ خو نشته څوک چې منځگړیتوب وکړي

زمونږ تر منځه

داسې څوک نشته چې وکړي قضاوت

زما او خدای تر منځه

بِس كِرِه اِي خدَايِه نوره مه راکوه ما ته سزا ٣٤

او ما نور مه وپروه په خپلې هېبتناکې وپرې

بِيا به زه وشمه کولای چې خبرې وکړم بې له وپرې ٣٥

خو اوس زه نه شمه کولای چې خبرې وکړم

خدای ته د ایوب زاري

١ زه له خپل ژونده یم بېزاره

زما دا سخته گپله واوره

زه شکایت کوم د خپل تريخ ژوند نه

٢ زه به خدای ته وایم چې غندنه زما مه کوه ته

راته ووايه، لگېدلی دی په ما باندې کوم تور

٣) ستا دپاره مناسب دي چې ته ظالم شي دومره

چې کرکه وکړې له هغه شي نه

کوم چې په خپله دی جوړ کړی تا

خو بیا خوشحاله یې ته

د بدو خلکو دسیسو سره؟

٤) ایا ټولو شیانو ته همداسې گوري

لکه چې څنگه ورته مونږه انسانان گورو؟

٥) ایا ژوند دې دی لنډ

زمونږ د ژوند په شان؟

٦) نو بیا ولې لټوي ته گناهونه ما کې

او خطاگانې لټوي په ما کې؟

٧) په دې پوهېږي چې مجرم نه یمه

هېڅوک مې تا نه خلاصولی نه شي

⑧ زه دې جوړ کړی يم په خپلو لاسو

خو تباہ کوي مې اوس همدا لاسونه

⑨ په یاد دې اوسه چې لکه د خټو دې جوړ کړی يم

او اوس مې بېرته بدلوي په خاورو؟

⑩ تا قوت ورکړ زما پلار ته چې پیدا شم ورنه

زه دې کړم لوی د خپلې مور په نس کې

⑪ زما بدن دې د هډوکو او د پلو نه جوړ کړ

زما هډوکي دې کړل پټ په عضلاتو او پوستکي

باندې

⑫ تا ما ته راکړ ژوند او تلپاتې مینه

ستا پاملرنې يم ژوندی ساتلی

⑬ خو زه پوهېږمه اوس چې هغه وخت به

تا په پټه دا اراده لرله چې راته ورسوي زيان

١٤) تا به كتل چې ايا زه كوم گناه او كه نه

ترخو چې ته مې د بخښلو نه انكار وكړې

١٥) كه گناهكار يا بې گناه يم زه

په سبب د تكليفونو خپلو زه يم محكوم او خجل

١٦) كه زه لږ څه بريالي شوي هم واي

د زمري په شان به مې لتولي وي ته

ته خپل قدرت كاروي چې زيان راته راوړسوي

١٧) ته تل زما په ضد پيدا كوي شاهدان

په ما زياتيري ورو ورو قهر ستا

هر ځل حملې كوي په ما باندې

١٨) ولي دې پرېښودمه خدايه چې دنيا ته راشم؟

کاشکې زه مړ وای مخکې چې چا لیدلی نه وای

۱۹ داسې به بڼه وای چې هېڅکله زه موجود نه وای

چې گور ته تللی وای د مور له نس نه

۲۰ ایا نه دی نژدې شوی ختمېدو ته زما ژوند؟

یوازې پرېږده ما

پرېږده چې خوند واخلم له پاتې ژوند نه

۲۱ زه به زر لار شم بیا به هېڅ رانه شم

داسې خاورې ته به لار شمه زه

چې وي ډکه له تیارې او مایوسۍ نه

۲۲ د تیارې، سیورو او د گډوډۍ خاورې ته

چېرته چې وي په کې رڼا هم د تیارې په شان

د صوفر په نظر ایوب د سزا لایق دی

① صوفر چې د نعمات څخه و، ايوب ته ځواب ورکړ:

② څوک به ووايي ځواب دې ډېرو خبرو ته؟

دومره خبرې به ثابت کړي چې په حقه يې ته؟

③ فکر کوي چې ځواب نه شو درکولای مونږه

ستا خوشې خبرو ته؟

ستا خبرې چې دي ډکې له ملنډو څخه

څوک به وشموي تا هم؟

④ ته دعوه کوي د دې چې عقیده مې ده رښتینې

او دعوه کوي د دې چې د خدای په نظر پاک يم

⑤ خو کاشکې خبرې وکړي خدای درسره

او درته درکړي ځواب

⑥ کاشکې ووايي هغه درته پت رازونه د حکمت

شته داسې شيان چې دي لوړ د انسان له پوهې

بايد پوه شي چې خداى دركوي درته هغې نه هم

كمه سزا چې يې لايق د هغې

٧ معلومولى شي ته پت رازونه د خداى

او ته كولاى شي چې پوه شي په هر څه د قادر مطلق
په هكله؟

٨ هغه ډېر لوړ دي له اسمانه څخه څه كولاى شي ته؟

هغه ژور دي د مړو له دنيا په څه پوهېږي ته؟

٩ هغه پراخ دي ډېر د ځمكې څخه

او دي سورور له بحيري څخه

١٠ كه دې ونيسي خداى او تا محكمې ته يوسي

څوك نيولى شي د هغه مخه؟

١١ خداى پوهيږي چې كوم خلك دي بېكاره

کله چې ويني هغه بد عملونه د هغوی

ايا ورباندې پتې به کړي سترگې هغه؟

١٢ هغه وخت به شي هوبنيار ناپوهه خلک

چې وحشي خره وزېروي انسان

١٣ که دې نژدې کړې زړه ای ایوبه خدای ته

او خدای ته پورته کړې لاسونه

١٤ که دې پاک کړ د گناه نه خپل لاس

او بدې دې لېرې کړه د خپل کور نه

١٥ نو بیا به راپورته کړې خپل سر

پرتله له دې چې وشرمېږي

ته به ډاډه اوسې او وپرېږي به نه

١٦ بیا به هېر کړې خپل تکلیفونه داسې

لکه څنگه چې تېرېږي سېلابونه او هېرېږي

۱۷) بيا د غرمې د لمر نه به وي روښانه ستا ژوند

وبه ځلېږي ستا د ژوند تيارې شېبې

د سباوون په شان

۱۸) بيا به ته وکړې د امن او هيلې نه ډک ژوند

خدای به دې وساتي او درته به درکړي امن او آرام

۱۹) بيا به آرام يې ته د خپلو دښمنانو څخه

ډېر خلک به وغواړي له تا نه مرسته

۲۰) خو ناامیدۍ نه به بدکاره خلک

گوري يو خوا او بلې خواته

او پيدا به نه کړي دوی د تېښتې لاره

هغوی سره به وي يوازې د مرگي هيله

یوازي خدای حکمت او قدرت لري

① بيا ايوب ځواب ورکړ:

② تاسو فکر کوی چې په هر څه پوهېږئ

چې کله مړه شی نو حکمت به هم شي مړ دسره

③ خو څومره چې تاسو لری پوهه زه یې هم لرمه

په هېڅ لحاظ له تاسو کم نه یمه

هر څوک پوهېږي چې تاسو څه وایئ

④ اوس خپل ملگري زما هم کوي خدا راپورې

خو یو وخت به دعاگانې زما خدای قبلولې

سره له دې چې زه بې عیبه او نېک یمه زه

خو بیا هم راپورې خاندې هغوی

⑤ هېڅ تکلیف په تاسو نشته خو بیا هم په ما ملنډې وهیئ

تاسو وهی داسې شوک چې وي لوېدو ته نژدې

⑥ خو ژوند ارام دی د غلو

او خوندي دي هغه خلک چې خدای په قهروي

که شه هم د هغوی خدای د هغوی خپل قوت دی

⑦ د حیواناتو نه پوښتنه وکړئ

او هغوی به زده کړي ډېر شيان تاسو ته

سوال وکړئ د مرغانو نه

هغوی به درکړي ځواب

⑧ که پوښتنه وکړئ تاسو د ځمکې د مخلوقاتو څخه

نو درته به وکړي لارښوونه

که پوښتنه وکړئ د بحیرې له ماهیانو څخه

نو کړي به خبر تاسو

٩ هغوی پوهیږي ټول

چې دي جوړ شوي د څښتن په لاس

١٠ د هر ژوندي مخلوق او ټولو انسانانو ساه ده

د هغه په لاس کې

١١ لکه څنګه خوله پوهیږي د بنو خوږو په خوند

نو غوږونه هم پېژني بڼې خبرې

١٢ زاړه خلک لري حکمت

سپین ږيري خلک لري پوهه

١٣ خو خدای لري حکمت او قدرت

هغه لري پوهه او قدرت د عمل

١٤ هغه څه چې خدای یې وران کړي

هغه هېڅوک ودانولی نه شي

هغه خلک چې بنديان يې کړي خدای

هېڅوک نه شي ازادولی هغوی

خدای چې باران ودروي نو وچکالي راځي ①٥

چې راخوشي کړي اوبه نو سپلابونه راځي

د هغه سره قدرت دی او حکمت ①٦

دي غولېدونکي او غولوونکي دواړه

د هغه په لاس کې

له حاکمانو څخه اخلي حکمت ①٧

او له قاضيانو جوړوي احمقان

هغه له تخته غورځوي پاچاهان ①٨

او ترې جوړوي غلامان

هغه شري کاهنان او ورڅخه اخلي اختيار ①٩

او د قدرت له خاوندانو عاجزان جوړوي

٢٠ دى بندوي د اعتباري خلکو خولې

او له سپين بږيرو څخه اخلي حکمت

٢١ رسوا کوي دى مشران خلک

او اخلي قدرت له حاکمانو څخه

٢٢ بنکاره کوي پټ رازونه په تياره کې هغه

بدلوي توره تياره هغه رڼا باندې

٢٣ لويوي هغه قومونه او بيا يې له منځه وړي

پراخوي قومونه او بيا اسيران کوي هغوى

٢٤ د هغوى د رهبرانو څخه خداى جوړوي احمقان

هغوى پر پردي چې سرگردانه وارخطا او ورک شي

٢٥ تپوي هغوى لاسونه په تياره کې

او زنگیري لاره کې د شراييانو په شان

د خدای سره د ایوب دعوه

① دا ټول لیدلي ما په خپلو سترگو

اورېدلي زما غوږونو او پوه شوی یم ورباندې

② په دې ټولو زه پوهېږم تاسو خومره چې پوهېږئ

له تاسو کم نه یمه

③ زما شخړه نه ده تاسو سره بلکې د قادر مطلق سره ده

غواړمه بحث وکړم د خدای سره د خپلې دعوي

④ خپل جهالت پټوی تاسو په دروغو باندې

تاسو یی لکه د هغو ډاکترانو په شان

چې دوی علاج د چا کولای نه شي

⑤ کاشکې خاموش اوسېدلی تاسو په پوره توګه

نو ښکاره به شي چې عقلمن يی تاسو

⑥ تاسو واورئ زما دليل

او غور ونيسئ زما دعوي ته

⑦ تاسو ولې وايئ دروغ چې دفاع وکړئ د خدای؟

فکر کوئ چې ستاسو دروغ به وکړي گټه خدای ته؟

⑧ تاسو کونښن کوئ چې وکړئ طرفداري د هغه؟

تاسو به وکړئ محکمه کې بحث د هغه په دعوي؟

⑨ که خدای وگوري په خیر تاسو ته

کوم ښه والی به په تاسو کې پیدا کړي هغه؟

لکه چې څنگه تاسو نور غولوی

فکر کوئ چې تاسو خدای هم غولولی شئ؟

⑩ سره له دې چې تعصب پت دی ستاسو

تاسو به ورتهې خدای

۱۱) ایا وبه نه وپروي د هغه لويي تاسو

او په تاسو به رانه شي هيبتناکه وپره؟

۱۲) دي د اير و په شان بېکاره متلونه ستاسو

ستاسو بحثونه دي کمزوري لکه ختو د دېوال په شان

۱۳) غلي شئ راکړئ موقع ما ته چې زه خبرې وکړم

هر څه چې کيږي هغه دې وشي په ما

۱۴) دې ته تيار يم زه

چې په خطر کې مې خپل ژوند واچوم

۱۵) حتی که هغه ووژني ما خو زه اميد لرم هغه ته

زه به بيان کړمه هغه ته مې دعوه خپله

۱۶) دا به سبب شي زما د خلاصون

حکۀ چي هېڅ بي دينه سړي نه شي کولای جرات

چي مخامخ شي دی له خدای سره

۱۷) اوس مې خبرو ته په غور سره غور ونیسئ

او زما وینا واورئ خپلو غوږونو باندې

۱۸) دې ته تیار یم چي دعوه خپله بیان کړمه زه

حکۀ چي زه حق په جانب یمه

۱۹) څوک دی چي په ما لگوي تور

که داسې وي نو زه تیار یمه

چي خاموش اوسم او مړ شمه زه

۲۰) ای خدایه، له تا نه غواړم دوه شیان هغه ومنه ته

بیا به له تا څخه کوبنسې د پتېدو ونه کړم

۲۱) نور ته بس کړه سزا مه راکوه ما ته

ته مې مه وپروه په خپلې هيبتناکې وپري

٢٢ ته خبرې وکړه خدايه او زه به درکړم ځواب

يا ما پرېږده چې خبرې وکړم او ته يې راکړه ځواب

٢٣ څه غلطي مې کړې زما گناه څه ده؟

لگېدلی د کوم جرم تور په ما؟

٢٤ اړوې زما نه ولې ته خپل منځ؟

ولې چلند راسره کړې ته د دښمن په شان؟

٢٥ ته وپروې ما د هغې پانې په شان چې وړي يې باد؟

ته حمله کوي په ما لکه د بوسو په يو ډکي باندي؟

٢٦ لگوي ولې په ما باندي

تورونه د جرمونو سختو

راڅخه غواړې ته د هغو گناهونو حساب

چې مې کړي دي ځوانۍ کې؟

٢٧ ته مې اچوې په پښو کې زنځيرونه

ته مې څارې هر قدم

او گوري زما د پښو چاپونه هم

٢٨ زه خرابېرم خوسا لرگي په شان

هغې کورتي په شان چې وي خوړلې چينجو

د ايوب ژوند تريخ او لنډ دی

١ مونږ راغلي يو دنيا ته ټول کمزوري او بې وسه

او ژوند تېروو ټول يوشان لنډ او له تکليف څخه ډک

٢ مونږ زر شنه کېږو د گلانو په شان

او مړاوي کېږو زر

پناه کېږو مونږ د سيوري په شان

③ نو خدایه ته ولې نظر ساتې داسې موجود باندې

یا به مې کړې محاکمه او وبه کړې ته قضاوت راسره؟

④ خوګ کولای شي راوباسي یو پاک شی

د یو ناپاک شي څخه؟

هېڅوک کولای نه شي داسې

⑤ دی له مخکې ټاکل شوی اوږدوالی زموږ د ژوند

دی له مخکې ټاکل شوی زموږ د عمر شمېر د میاشتو

تا دي ټاکلي هغه او نه بدلېږي

⑥ سترګې واړوه له مونږه او مونږ یوازې پرېږده

مونږ یو د مزدورانو په شان

پرېږده چې خلاص کړو خپل کار په آرامۍ سره

⑦ هیله شته د داسې ونې که هغه ووهل شي

نو راشنه کيږي بېرته او غوړيږي خانگې يې

⑧ که څه هم د هغې ريښې زړيږي

او وچيږي سته يې په ځمکه کې

⑨ بياهم نيسي غوتې لږو او بو باندې

او شنه کيږي د ځوان بوټي په شان

⑩ خو مونږ انسانان مړه کېږو او ختمېږو

مونږ ساه ورکوو او چرته به يو؟

⑪ لکه څنگه چې وچيږي بحيري

او ودريري سيندونه په وچکالي کې

⑫ خلک مړه کيږي او نه راپاخيږي بيا

ترڅو اسمان نور نه وي نه راوينيږي هغوی

هېڅوک به نه کاندې راوينس هغوی

۱۳) کاشکې مې پټ کړې ته د مړو دنیا کې

پټ مې پر پردې ترخو شي سوړ ستا قهر

او بیا وټاکې وخت چې را په یاد مې کړې ته

۱۴) که چېرې مړ شي یو څوک

ژوندی کېدای شي بېرته؟

خو زه به کوم انتظار د بنو وختونو

چې پای ته ورسېږي دا د تکلیف وخت

۱۵) بیا به ته وکړې غږ او زه به درکړم ځواب

او ته به خوشحاله شي له ما یعنی د خپل مخلوق

څخه

۱۶) بیا به گورې ته زما هر قدم

خو حساب به نه کوي ته د گناهونو زما

۱۷) گناهونه به ته لپرې کړې زما

او کړې به پټې زما ټولې خطاګانې

۱۸) رابه شي داسې وخت چې به راپرېوځي غرونه

او وبه خوځيږي له خپل ځايه ګټان

۱۹) لکه څنګه چې اوبه خرابوي تيرې

او خاوره به يوسي سخت باران

نو داسې ته له منځه وړې هيله زمونږ

۲۰) مغلوبوي ته مونږه

او د مرګ په وخت کې مو څپره بدلوي

بيا شرې مونږه د تل دپاره

۲۱) عزت مومي اولادونه زمونږ

هېڅ نه خبرېږو ترې مونږ

چې رسوا کيږي هغوی

هېڅ نه خبرېږو ترې مونږ

② احساسوو مونږه يوازې درد د بدنونو خپلو

او احساسوو مونږه غم د ذهنونو خپلو

دوهمه وينا

(۱۵:۱ - ۳۴:۲۱)

د اليياز په نظر د خداى څخه د ايوب نه وپرېدل

① بيا اليياز چې د تيمان د بناړ څخه ؤ، ځواب ورکړ:

② هونبنيار سړى دې ونه کړي داسې تشې خبرې

ته کوي يوازې خوشې خبرې

③ وبه نه کړي عقلمن سړى خبرې ستا په شان

او نه به وکړي دفاع له خپله ځانه څخه

په داسې بې معنې خبرو

④ خو ته وپرپرې نه له خدای څخه

او مخه نیسې د هغه چا چې کوي دعا خدای ته

⑤ ستا له خبرو څخه ښکاري ستا گناه

ته خوښوي د تگی ژبه

⑥ ما ته نشته حاجت چې ستا غندنه وکړم

ستا خبرې ورکوي ستا په خلاف شاهدي

⑦ فکر کوي چې لومړنی انسان یې چې دنیا ته راغلي؟

کله چې غرونه جوړ کړل خدای ایا پیدا شوی وې ته؟

⑧ ایا خبر شوي ته د خدای د مشورو څخه؟

ایا فکر کوي چې یوازي ته هونبیار یې؟

⑨ داسې شی نشته چې خبر یې ترې او مونږ ترې نه یو خبر

داسې په څه پوهېږي ته چې مونږ پرې نه پوهېږو؟

⑩ مونږ زده کړی خپل حکمت سپین ږيرو خلکو څخه

چې زېږېدلي وو هغوی ستا د پلار نه مخکې

⑪ ایا تسلي د خدای ده کمه ستا دپاره چې ردوي هغه؟

مونږه وکړلې خبرې په نرمی تا سره د خدای له خوا
نه

⑫ خو ته یې احساساتي ولې

او له قهره دې راووستلې په مونږه سترگې؟

⑬ ولې په قهر یې په خدای باندي

او کوي داسې بدې خبرې؟

⑭ ایا شته داسې انسان چې په رښتیا سره وي پاک؟

ایا شته داسې څوک چې وي نېک د خدای په
وړاندي؟

⑮ حتی خدای نه کړي اعتبار خپلو فرښتو باندي هم

حتی هغوی هم پاکې نه دي د هغه په نظر

۱۶ نو بیا خومره دي بي اعتباره انسانان

دومره بدکاره دي چې دي تېري د گناه

۱۷ که ته غوږ ونيسي زما خبرو ته نو درته وبه بنایم

او څه چې لیدلي دي ما زه به يې بیان کړم درته

۱۸ دا هغه څه دي چې مونږ ته ویلي حکیمانو خلکو

چې زده کړي دي هغوی خپلو نیکونو څخه

او هېڅ شی يې پټ ساتلی نه دی

۱۹ د هغوی خاوره وه ازاده له پردیو څخه

او هیڅوک نه ؤ چې کړي بي لارې هغوی

۲۰ کوم بدکاران چې زیاتی کوي د نورو سره

رابه شي پرې مصیبت ترڅو ژوندي وي هغوی

٢١ وي وپروونکي اوازونه به د دوی غوږو کې

چې کله فکر وکړي چې دي خوندي هغوی

داړه ماران به حمله وکړي په هغوی باندې

٢٢ هغوی ته نشته هیله د تیاري نه تښتېدو دپاره

ځکه یو کس کړي انتظار چې کړي قتل هغوی

٢٣ هغوی ګرځي سرگردانه د خوړو پسې

هغوی پوهیږي چې یې ورځ د تباهی ده نژدې

٢٤ د مصیبت او بدبختی وپره به راشي په هغوی باندې

لکه پاچا چې تیاری نیسي د جنگ دپاره

٢٥ ځکه پورته کوي هغوی لاسونه په خدای باندې

او سرکښي کړي د مطلق قادر

٢٦ هغوی حمله کوي په خدای باندې په سرکښی سره

په سرزوری پورته کوي هغوی سپرونه

هغوی شتمن دي او نېکمرغه دي (۲۷)

ډېرې دي غټې د هغوی خټې

هغوی اوسپري به هغو بنارونو کې چې وران به شي (۲۸)

هغو کورونو کې چې په کې نه اوسپري څوک

هغه کورونه چې بدل به شي د خاورو په ډېریو باندي

هغوی به پاتې نه شي ډېر وخت شتمن (۲۹)

پاتې به نه شي هېڅ مال د هغوی

پاتې به نه شي د هغوی سیوري هم

له تیارې نه به خلاص نه شي هغوی (۳۰)

هغوی به شي د هغو ونو په شان

چې اور یې وسوځوي څانگې

او چې باد يې يوسي گلان

٣١ كه وي دومره احمقان هغوى

چې توكل كوي په بې فايدې شيانو

بيا به هغه شي د هغوى انعام

٣٢ هغوى به مراوي شي لكه د ونو په شان

د وخت پوره كېدو نه مخكې

شي به مراوي لكه د خانكې په شان

او بيا به راشنه نه شي هېڅكله

٣٣ هغوى به وي هغو تاكونو په شان

چې توييږي خام انگور ورڅخه

هغوى به وي زيتون د ونو په شان

چې ترې توييږي بې وخته گلان

٣٤) بې دینه خلک به شي پاتې بې اولاده

او هغه کورونه چې جوړ کړي يې په رشوت دي

هغه به وسوځوي اور

٣٥) دا هغه خلک دي چې جوړوي بد پلانونه

کوي بدي او د هغوی زړونه دي ډک تل د ټگۍ نه

خدای او انسان دواړو ایوب پرینبی دی

١) بیا ایوب الیفاز او نورو ته ځواب ورکړ:

٢) ما مخکې هم دي اورېدلې ډېرې داسې خبرې

تسلي نه بلکې تکلیف راکوئ ما ته تاسو

٣) خلاصې به نه شي ستاسو بې معنی خبرې؟

تاسو ته څه تکلیف دی چې کوئ بحث؟

٤) که تاسو وای زما په ځای او زه وای ستاسو په ځای

ما به خپل سر وای خوځولی درته د اعتراض په توگه

⑤ په خپله خوله به درکولای شوای ما تسلي تاسو ته

او ستاسو درد به وای کم کړی تسلي زما

⑥ خو هر څه چې وایم نه کوي گټه

او درد مې نه کموي حتی که غلی پاتې شمه

⑦ خدایه، زه دې ډېر یم ستړی کړی

تا تباه کړه زما ټوله کورنی

⑧ تا رانیولی یم زه او کړې دبنمني راسره

صرف پوستکی او هډوکي دی په ما کې پاتې

او خلک دا گنې ثبوت د مجرمی زما

⑨ ټوټې ټوټې کوي مې خدای له قهره

زما نه کرکه کوي او چیچي خپل غاښونه ما ته

راوباسي هغه په ما سترگې د دښمن په شان

⑩ خلک په ما باندې ملنډې وهي

او وهي ما په خپرو په مخ باندې

راټوليري هغوی زما په وړاندې

⑪ په لاس ورکړی یمه خدای گناهکارانو ته

او تسلیم کړی یې یم زه بدکارانو ته

⑫-۱۳ ما درلود ارامه ژوند خو خدای برباد کړمه زه

هغه راونیولم ستوني نه او ټوټې ټوټې یې کړم زه

خدای جوړه کړې له ما د خپلو غشو نښه

او له هرې خوا کوي د غشو گوزارونه په ما

په بې رحمۍ سوری کوي او ټپي کوي دا غشي ما

او تویوي زما وینه په ځمکه باندې

١٤ هغه حمله کوي په ما باندې لکه عسکر په شان

تپي کوي مې هغه بيا بيا

١٥ زه کوم وير او د وير کالي اغوندم

ما خوړلې ماتې او کښېنمه دلته زه په خاورو کې

١٦ دومره وژړل ما چې سور شو مخ زما

سترگې مې وپرسېدې او تور شول ليمه زما

١٧ خو ما نه دی کړی هېڅ ظلم

او له اخلاصه مې دعا وکړله خدای ته

١٨ ای ځمکې پته نه کړې زما وينه

نه کړې بند زما د انصاف فریاد

١٩ اوس شته داسې څوک چې په اسمان کې وي شاهد زما

چې راسره ودریږي او طرفداري وکړي زما

٢٠) زما ملگري سپکاوی کړي زما

زه خپل خدای ته تویومه اوبنکې

٢١) زما په کار دی یو څوک چې مې وکړي شفاعت خدای ته

لکه یو څوک چې شفاعت د خپل ملگري کوي

٢٢) تېرېري زما د ژوند کلونه

زه روان یم داسې ځای ته

چې نه راستنېري ترې څوک

ایوب وايي چې زما هیله چېرته ده؟

١) زما زور دی ختم شوی

زما ژوند دی ختمېدو ته نژدې شوی

او زما په انتظار دی قبر

٢) په رېنتیا ما نه راتاو دي مسخره کوونکي

زه وينم هغوی چې ما ته څنگه سخت پېغور راکوي

③ ای خدایه، په خپله وکړه ضمانت زما

نشته بل څوک چې ملاتړ وکړي زما

④ تا بند کړي دي ذهنونه د هغوی چې پوه شي

نو مه پرېږده هغوی چې بری ومومي په ما باندې

⑤ خلک وایي څوک چې خیانت کړي

د پیسو په خاطر خپلو ملگرو سره

نو اولادونه به یې کړېږي د هغه دپاره

⑥ اوس دا خبرې کاروي زما په ضد باندې

او توکوي لیاړې زما په مخ باندې

⑦ د غم له لاسه ږندېدو ته نژدې شوې زما سترگې

نری شوې دي د سیوري په شان متې او پښې زما

⑧ هغه خلک چې دي نېک شي به حيران دومره

او بې دينه خلک به شي راپورته د بې دينو په ضد

⑨ خو نېکان به روان وي خپلو لارو باندې

او ورځ په ورځ به پاک خلک قوي کيږي

⑩ خو اوس ای زما ملگرو که تاسو ټول هم راشئ

او ودرېږئ زما په وړاندې

پيدا به نه کړم هونبیار کس تاسو کې

⑪ زما ژوند تېر شو

شند شول پلانونه زما

ختمه شوه هيله زما

⑫ خو زما ملگري شپې ته ورځ وايي

هغوی دعوه کوي چې رڼا نژدې ده

خو زه پوهېږم چې پاتې کېږم په تياره کې

⑬ که د مړو دنيا ده يوازېنې هيله زما

که ويده شم په تياره کې هلته

⑭ که زه قبر ته خپل پلار ووايم

او هغه چينجي چې مې خوري

هغو ته مور او خپله خور ووايم

⑮ نو چېرته ده زما دپاره هيله؟

ايا کولای شي خوک چې هغه وويني؟

⑯ ايا هيله به لاره شي زما سره د مړو دنيا ته؟

ايا شي به خاورې ټول ارمانونه زما؟

خدای بدکارانو ته سزا ورکوي

① بيا بلدد چې د شوح خخه و، خواب ورکړ:

٢) ته به كله بس كوي خپلې خبرې؟

كه ته شي غلى او غوړ ونيسي

نو مونږ به وكړاى شو چې وكړو تا سره خبرې

٣) ايا ته فكر كوي چې مونږه يو د حيواناتو په شان؟

ايا ته فكر كوي چې بې شعوره يو مونږ؟

٤) ته په قهرېرې ولې او ټوټې ټوټې كوي ولې ځان؟

ايا دنيا دې پرېښودل شي ستا دپاره؟

ايا هغه به و خوځوي غرونه چې قانع كړي تا؟

٥) په رښتيا خراغ به مړ شي د بدكاره انسان

د هغه لمبه به بيا ونه كړي رڼا

٦) وي به تياره د هغوى خپمو كې

او خراغ به مړ شي د هغوى دپاسه

٧) قدمونه قوي کمزوري شوي د هغوی

کوم نصیحت چې کړي هغه نورو ته

وبه غورځیږي د هغې په سبب

٨) ږدي پښې هغوی په جال باندي

او لویږي په کنده کې

٩) نښلي په دام کې د هغوی پوندي

او تیلک یې کلک رانیسي

١٠) پټه لومه ورته ایښې ده په ځمکه باندي

او دام یې ایښی دی په لاره کې

١١) بلا وباسي انتظار هغوی ته له هرې خوا نه

او تعقیبوي هغوی قدم په قدم

١٢) لویږي له منځه وړی د هغوی قوت

افت راځي او انتظار وباسي چې هغوی ولویږي

۱۳ په بدنونو یې خپریږي ناروغي وژونکې

او خرابوي متې او پښې د هغوی

۱۴ هغو کورونو نه شرل کیږي هغوی

چې اوسپدل په کې په امن سره

او مخامخ کیږي د مرگ سره

۱۵ وبه سوځیږي د بدکارانو کورونه

او په کورونو به یې اوري د گوگړو باران

۱۶ هغوی به وي د هغو ونو په شان

چې یې وچیریږي رینې

او مړاوي کیږي د هغو خانگې

۱۷ شهرت ختمیږي د هغوی ځمکې د منځ نه

نه پاتې کيږي نور هغوی د هېچا په یاد کې

⑱ د دنیا نه شړل کيږي هغوی

د رڼا څخه تیارې ته غورځول کيږي هغوی

⑲ هغوی نه لري هېڅ اولاده

او پاتې نه دی هېڅوک یې ژوندی

⑳ د ختیځ نه تر لوېدیځه پورې

چې خبریږي د هغوی د سرنوشت نه هرڅوک

پاتې کيږي هک حیران او له وېرې نه لږزیږي

㉑ داسې به وشي د بدو خلکو سره

چې نه مني خدای

د ایوب دفاع کونکی ژوندی دی

① بیا ایوب ځواب ورکړ:

٢ ځوروی به مې ترڅو پورې

او ماتوی به زما زړه په دې خبرو باندې؟

٣ تاسو کړی سپکاوی دی زما په څو څو ځلې

تاسو شرمېږئ هم نه چې کوی داسې چلند راسره؟

٤ که ما کړی غلط کار هم وي

دررسولی یې څه زیان تاسو ته؟

٥ فکر کوی تاسو چې یې بهتر له ما نه

او زما تکلیفونه گنې زما د گناه ثبوت

٦ خو باید پوه شئ تاسو چې خدای کړې غلطې راسره

ما ته یې ایښی دی دام چې مې راگېر کړي

٧ زه اعتراض کړم د هغه په ظلم

خو نه نیسي غوږ راته څوک

غوړ نه نيسي څوك زما فرياد ته د كومك دپاره

نو نشته انصاف زما دپاره

⑧ خدای راته لاره کې دېوال جوړ کړی او تېرېدلی نه شم

پته کړې په تياره کې زما لار ده هغه

⑨ هغه اخیستی دی عزت زما نه

او له منځه وړی یې شهرت دی زما

⑩ راغورځوي مې هغه له هرې خوا نه او زه به مړ شمه زر

هغه وړي له منځه هیله زما لکه ونه چې راولوېږي له
بېخه

⑪ خدای په قهر او په غضب دی په ما

هغه چلند کوي زما سره د خپل دښمن په شان

⑫ هغه رالېږي خپل لښکر چې حمله وکړي په ما

هغوی کیندي مرچلونه او کلابندوي خپمه زما

١٣) خدای لېرې کړي دي خپلوان له ما نه

چې پېژندلم زه چا اوس يم پردی هغوی ته

١٤) زه پرېښی يم خپلوانو

او هر کړی يم نژدې دوستانو

١٥) زما د کور مېلمانه او زما وينځې ما نه پېژني

د هغوی نظر کې زه پردی شوی يم

١٦) کله چې غږ کوم خپل خدمتکار ته نه راکوي ځواب

چې ورته وکړمه زاری هم د کومک دپاره نه راکوي
ځواب

١٧) زغملی نه شي زما بنځه بوی د خولې زما

او وروڼه مې هم نه غواړي چې رانژدې شي راته

١٨) ما ته په سپکه سترگه گوري کوچنيان هم

او راپورې خاندي چې کله ويني ما

١٩) راڅخه کرکه کوي زما نژدې ملګري

ما چې د چا سره کوله مينه زما په ضد دي هغوی

٢٠) په ما کې نه دي پاتې څه

بې له پوستکي او هډوکو څخه

زه تېنېدلی يم له مرګه په سختی سره

٢١) ای ملګرو زما وکړئ رحم په ما

ځکه زه وهلی يم خدای وکړئ رحم په ما

٢٢) ځوروی مې ولې لکه د خدای په شان؟

تاسو چې راکړ دا عذاب ایا بس نه دی هغه؟

٢٣) کاشکې په یاد وساتي زما خبرې یو څوک

او هغه وليکي په یو کتاب کې

٢٤) یا وليکي تیرې باندي زما خبرې په اوسپنيز قلم

او داسې يې وليکي چې پاتې شي تل

خو زه پوهېږم چې موجود دی خلاصوونکی زما (۲۵)

چې راځي به اخر چې دفاع وکړي زما

حتی که چېرې له منځه یوسي (۲۶)

دا ناروغي زما د پوستکي

خو زه به ووينمه خدای په همدې بدن

زه به وگورم هغه په خپله (۲۷)

او هغه به ووينم په خپلو سترگو

زه په ارمان یمه د هغې شېبې

که تاسو وايئ څنگه به ورکړو مونږ هغه ته عذاب (۲۸)

ځکه هغه راوستی په خپل ځان باندې په خپله

تکلیف؟

نو باید ووپرېږئ د خدای له تورې (۲۹)

هغه توره چې نازلوي د خدای غضب

ترخو پوه شی چې وبه شي قضاوت

بدکارانو ته سزا

① بیا صوفر چې د نعمات خخه و ځواب ورکړ:

② خفه کوي مې ای ایوبه ته

نور کولای نه شم صبر

زه یم مجبوره چې ځواب دې درکړم

③ د اصلاح دپاره د سپکاوي خخه دي ډکې خبرې ستا

خو زه پوهېږم خنګه درکړمه ځواب ستا

④ بې له شکه ته پوهېږې د پخوانیو زمانو راهیسي

چې انسانان کله پیدا شول په ځمکه باندي

⑤ کامیابي د بدکارانو به وي لږې مودې دپاره

او خوشحالي د بې دینه خلکو به وي يوې شپې دپاره

⑥ کېدای شي لوی شي هغوی دومره چې تر اسمان ورسې

دومره شي لوی چې یې ورپڅو ته سرونه ورسېږي

⑦ خو شي به ورک هغوی خپلو غایطه موادو په شان

چا چې پېژندل پخوا هغوی شي به حیران

او وایي به چې چېرته لارل هغوی

⑧ هغوی به ورک شي د یو خوب په شان

شي به فنا لکه د شپې د رویا په شان

او لیدل کېږي به بیا هېڅکله نه

⑨ کومو خلکو چې لیدلي یې وو هغوی وبه یې نه گوري نور

بیا به یې ونه گوري هېڅکله کورنی د هغوی

⑩ څه چې غلا کړي له غریبانو هغوی

اولادونه به يې ورکړي تاوان د هغوی

①۱ وو ځوانان او غښتلي هغوی

خو بدل به شي په خاورې هغوی

①۲ هغوی اخلي له بدی نه ډېر خوند

او د ډېر وخته پاتې کېږي د دې خوند

①۳ تر ډېره وخته يې ساتي په خوله کې

د يو خوږ شي په شان

①۴ خو ترخه کېږي خواږه د هغوی گېډو کې

ترخه کېږي هغه لکه د مار د زهرو په شان

①۵ څه شتمني چې خوړلې هغوی استفراق به يې کړي

خدای به راوباسي هغه د دوی له گېډو نه هم

①۶ بدو خلکو چې تېر کړي دي څه هغه دي لکه د زهرو په

شان

دا هغوی وژني د وژونکي مار د چيچلو په شان

١٧ پاتې به نه شي ژوندي تر هغه وخته پورې

چې دوی وويني هغه سيندونه چې بهيري په کې تېل
د زيتون

او وويني هغه ويالې چې بهيري په کې شيدي او شات

١٨ هېڅ به تر لاسه نه شي د دوی له زياره څخه

او نه به خوند اخلي د خپلې شتمنی څخه

١٩ ځکه چې کړی يې زياتی په غريبانو او پريني يې هغوی

او ويې نيول هغه کورونه چې ودان کړي وو بل چا

٢٠ هغوی تل وو حريصان او هيڅکله نه شول ماره

نه به شي پاتې ورته هېڅ چې ترې خوند واخلي

٢١ نه دي پاتې هېڅ شی چې دوی يې وځوري

خو اوس به رسيري پای ته نېکمرغي د هغوی

٢٢) کله چې ورسیري اخري حد د کامیابی ته هغوی

بپچاره کي به راشي او تباہ کیري به دوی

٢٣) پر پرده چې وکړي خوراک خومره چې غواړي

خدای به ورکړي په خپل قهر او غضب سره سزا ورته

٢٤) کله چې وکړي هغوی هڅه چې وتبنتي

د اوسپنې له تورې څخه

وبه لگیري په برنجي غشي

٢٥) د بدنونو د هغوی چې راوباسي غشي

وینې څخیري به یې له ځلېدونکو څوکو

او پیدا کیري د مرگ وپره د هغوی زړونو کې

٢٦) له منځه لاړ به شي هر څه چې سپمولي هغوی

یو داسې اور چې د انسان په لاس بل شوی نه وي

سوځوي به هغوی د خپلې ټولې پاتې کورنۍ سره

٢٧) بنکاره کوي اسمانونه گناه د هغوی

ورکوي ځمکه شهادت په خلاف د هغوی

٢٨) د خدای د قهر له امله

له منځه لاړه به شي ټوله شتمني د هغوی

٢٩) د بدو خلکو سرنوشت دا دی

کوم سرنوشت چې ورته خدای ټاکلی

ایوب وایي چې بدکاره خلک نېکمرغه دي

١) بیا ایوب ځواب ورکړ:

٢) ونیسئ غوږ چې څه وایمه زه

دا ده هغه تسلي چې یې له تاسو غواړم

٣) ما پرېږدئ چې خبرې وکړم

او کله چې ورسیري پای ته خبرې زما

بیا که غواړئ وهی ملنډې په ما

④ ده گيله زما له خدايه، نه د خلکو څخه

ځکه خو یمه زه بې صبره

⑤ وگورئ ما ته چې حیران شی

کېږدئ خپل لاس په خپله خوله

⑥ چې را په یاد کړم کله هغه پېښې چې په ما تېرې شوې

نوله وېرې نه راځي لږزه مې په بدن باندي

⑦ خدای پرېږدي ولې بد خلک چې ژوندي پاتې شي؟

ولې هغوی پرېږدي چې شي زاړه او قدرت یې زیات
شي؟

⑧ پیدا کېږي اولادونه او لمسي د هغوی

او پاتې کېږي ژوندي د هغوی تر لویېدو پورې

⑨ د هغوی کورونه دي خوندي له وپري

او نه ورکوي سزا هغوی ته خدای

⑩ غويان تکره دي د هغوی

او غواگانې بچي زېروي بي له تکلیفه

⑪ اولادونه د هغوی خغلي

او کوي لوبې لکه د وريو په شان

⑫ هغوی سندرې وايي د چمبو او ربابونو سره

او شپېليو سره کوي نڅا هغوی

⑬ تېروي بد خلک په نېکمرغی کې خپل ژوند

او په آرامی سره مړه کېږي بي له ستونزې څخه

⑭ خو بيا هم بد خلک خدای ته وايي چې مونږ يوازې پرېږده

مونږ نه غواړو چې وپېژنو ستا لارې

١٥ هغوی فکر کوي چې حاجت نشته د قادر مطلق د عبادت

هغه ته نشته کومه گټه په دعا کولو

١٦ هغوی وايي چې نېکمرغه يو مونږ په خپل قوت

خو طريقه د هغوی د فکر زه منلی نه شم

١٧ ايا خراغ کله مړ شوی د بدکاره خلکو؟

ايا مخامخ شوي هغوی د کوم افت سره؟

ايا خدای کله په قهر سره ورکړې سزا بدکاره خلکو ته؟

١٨ ايا هغوی وړي داسې باد دي لکه څنگه چې وړي بوس؟

يا يې توفان کې هغوی وړي دي د گرد په شان؟

١٩ ايا ملگرو تاسو وايئ چې ورکوي خدای سزا

اولادو ته د پلرونو د گناه په خاطر

خو زه وایم خدای دې ورکړي سزا په خپله گناهکارانو ته

نو پرېرده چې ويې ويني خوند هغوی

پرېرده چې وويني گناهکاران خپله سزا ②۰

پرېرده چې وويني د قادر مطلق غضب

پروا يې نه لري چې څه تېرېږي په اولادونو يې ②۱

وروسته له دې چې مړه کيږي هغوی

ايا کولای شي څوک چې خدای ته وکړي لارښوونه ②۲

هغه چې کوي قضاوت د هغو خلکو چې لري لوړ
مقامونه؟

پاتې کيږي ځينې خلک تندرست د مرگ تر ورځې پورې ②۳-۲۴

په خوشحالی او اسانۍ سره مړه کيږي هغوی

بدنونه د هغوی قوي او پاتې کيږي روغ

نور خلک مړه شي د ماتو زړونو سره ②۵

هغوی وانخيست خوند د نېکمرغه ژوند څخه

٢٦ خو دواړه مړه کيږي او بنځيږي يوشان

٢٧ ټول پټيږي په چنډيو کې

٢٨ اى ملگرو، زه پوهېږم چې څه فکر کوى تاسو

زه خبر يم دسيسه جوړوى زما په وړاندې

٢٩ تاسو به کړئ پوښتنې کورونه چېرته دي د هغو لويو خلکو؟

کورونه د هغو خلکو چې کول به يې بد بد کارونه؟

٣٠ ايا تاسو پوښتنه نه ده کړې هغو خلکو نه چې کړي سفر

هغه خبرونه مو نه دي اورېدلي چې راوړي هغوى؟

٣١ چې د مصيبت په ورځ به وساتل شي بدکاره خلک

د خداى د قهر په ورځ به وژغورل شي هغوى له بلا

څخه

٣٢ هېڅوک نشته چې تور ولگوي په بدکارانو باندې

نشته څوک چې هغوى ورسوي خپلو اعمالو په سزا

باندې

٣٢ چې وړل کيږي هغوی کله هديرې ته

بڼه څارل شويو مزارونو ته خپل

٣٣ په زرگونو خلک اخلي برخه په جنازه کې د دوی

او حتی خاوره هم پرپوځي په نرمۍ سره

د هغوی په جسدونو باندې

٣٤ نو څنگه تاسو کولای شئ

چې راکړئ تسلي خوشې خبرو باندې؟

دروغ هر ځواب دی ستاسو

درېمه وينا

(١:٢٢ - ٢٣:٢٧)

اليغاز وايي چې ايوب بايد خداى ته رجوع وکړي

١) بيا اليفاز چې د تيمان د بنار خخه ؤ، حواب وركړ:

٢) ايا داسې خوك شته حتى عقلمن تر ټولو

چې خداى ته ورسوي كومه گټه؟

٣) ايا ستا بڼه كارونه خوشحالوي مطلق قادر؟

يا بې عيبي ستا هغه ته رسوي خه گټه؟

٤) ايا خداى د دې په خاطر رتي او محاكمه كوي تا

حكه وپرپرې ته د هغه خخه؟

٥) نه، دا حكه چې تا كړې ډېره گناه ده

دا نتيجه ده ستا د ټولو بدو كارونو

٦) خپل پوروري ورور خخه تا

په گرو واخيستل كالي د هغه

تا پرېنښود هېڅ شى ورسره چې يې واغوندي

٧) تا ورنه کړلې اوبه سترو ته

تا ورنه کړل خواړه وړيو ته

٨) د خپل قدرت او خپل مقام څخه دې کار واخيست

د دې دپاره چې ونيسي ټوله ځمکه

٩) تا نه يوازې انکار وکړ د مرستې نه د کونډو سره

او تا لوټ کړل يتيمان هم او ودې کړ بد چلند ورسره

١٠) نو اوس دامونه دي ستا گردچاپره

راځي په تا باندې ناخاپه وپره له هرې خوا نه

١١) دومره تياره شوه چې ته ليدلی نه شي هېڅ

او ډوبوي دې سپلابونه

١٢) په اسمانونو کې دی خدای

له جگو جگو ستورو پورته دی

چېرته چې هر څه شي ليدلى هغه

۱۳ او بياهم وايي خداى په څه پوهيږي؟

هغه دى پټ په تورو ورپخو كې

څنگه كولاى شي هغه چې قضاوت وكړي

په مونږ باندې؟

۱۴ فكر كوي چې توري ورپخې

به كړي سترگې د هغه پټې

چې اسمان كې وهي كله قدمونه هغه

۱۵ ايا لري ته اراده چې شي روان په هغو لارو

چې پرې تللي بدكاران دي؟

۱۶ هغوى مړه شول كله چې وو لا ځوانان

سپلابونو يووړ د ژوند ته داب د هغوى

١٧ دا هغه خلک وو چې ويل يې خدای ته

چې مونږ يوازي پر پرده

هېڅ نه شي کولای قادر مطلق په مونږ باندې

١٨ او بيا هم هغه خدای ؤ چې کرل يې نېکمرغه هغوی

خو زه نه پوهېږم په خيالونو د هغو بدکارانو

١٩ بڼه خلک وي خوشحاله او بې گناه خلک خاندي

چې کله گوري چې بد خلک مومي سزا

٢٠ هغوی به وايي چې وړل کيږي به له منځه بدکاران

او اور سوځوي هر څه چې پاتې کيږي ترې

٢١ اوس ايوبه ته د خدای سره پخلا شه

او ورسره مه کره چلند لکه دښمن په شان

بيا به درکړي برکتونه هغه

٢٢) كړه قبولې لارښوونې د هغه

په زړه كې خای وركړه د هغه خبرو ته

٢٣) كه ته وكړې رجوع مطلق قادر ته

او ستا په كور كې چې كيږي ټول بد كارونه بس كړې

٢٤) كه لېرې وغورځوې خپل سره زر دې

او سيند ته وغورځوې خپل قيمتي سره زر

٢٥) پرېږده چې وي ستا سره زر قادر مطلق

پرېږده چې وي هغه د ستا دپاره د سپينو زرو انبار

٢٦) نو بيا به په مطلق قادر باندي كوي توكل

او شي به پوه چې دركړې خوشحالي ده خدای

٢٧) كله چې ته كوي دعا كړي به قبوله ستا دعا هغه

او ته به پوره كړې خپل نذرونه

٢٨ په هر کار کې بريالی به يې ته

او ستا په لاره کې ځليږي به رڼا

٢٩ ذليل کوي خدای مغرور خلک

او عاجزان ژغوري

٣٠ هغه به وژغوري تا که بې گناه يې ته

که ستا عمل وي سم

ايوب د خدای په لټه کې دی

١ بيا ايوب ځواب ورکړ:

٢ زه بياهم سخته گيله کوم له خدایه

پاتې کېدای نه شمه غلی زه زگپروي کومه

٣ زه پوهېدلی کاشکې چې چېرته پيدا کړم هغه

او پوهېدلی په دې چې څنگه ورشمه د هغه تخت ته

④ ما بيان کړې به وای خپله دعوه هغه ته

خپلې دفاع دپاره به مې ټول دلیونه

وای وړاندې کړي ورته

⑤ بیا به پوه شوی وای زه چې هغه به راکړي څه ځواب

او څه چې غوښتل یې ما ته ووایي

⑥ ایا خدای به اخیستی وای کار د خپل ټول قوت

څخه په ما باندې؟

نه، هغه نیولی به وای غوږ زما خبرو ته

⑦ زه یم صادق که مې ویلی شوای د خدای سره دلیل

زما قاضي به بې‌گناه اعلان کړی وای زه د تل دپاره

⑧ لټولی مې دی خدای ختیځ کې خو هلته نشته

پیدا مې نه کړ کله چې ومې لټاوه لوېدیځ کې

٩ هغه کوي کار د شمال خواته خو زه يې ليدلی نه شم

هغه تاویري د جنوب خواته خو زه يې ليدلی نه شم

١٠ خو چیرته چې ځم خدای دی خبر ورڅخه

چې ازمايي مې کله نو سوچه وځم د سرو زرو په
شان

١١ په وفاداری سره يم تللی د هغه په لاره

يو خوا او بل خوا شوی نه يم له هغې لارې

١٢ ما همپشه دي په ځای کړي د هغه حکمونه

گرځمه زه د هغه رضا پسې

نه گرځم زه خپلو غوښتنو پسې

١٣ نه بدلیري خدای هېڅکله

څوک يې کولای نه شي مخالفت

نه يې کولای شي څوک ممانعت

١٤) کړي به ترسره اراده خپله هغه زما دپاره

هغه څه چې دی یوازې یو د هغه ډېرو پلانونو څخه

١٥) نو ځکه لږزېرمه زه د هغه په وړاندې

کله چې فکر کوم د دې په هکله نو وپېرېرمه زه

١٦) له منځه وړی زما همت دی خدای

او سخت وپروي ما قادر مطلق

١٧) که څه هم زه یم ږوند کړی تیارې

خو بیا هم نه پاتې کېرمه چوپ

ولې بدکارانو ته سزا نه ورکول کېږي؟

د ایوب د خبرو دوام

١) قادر مطلق ولې وخت نه ټاکي د بدکارانو قضاوت دپاره

او د عدالت یوه ورځ هغو دپاره چې هغه پېژني؟

٢ بدکاره خلک بدلوي د ځمکې حدونه

چې تر لاسه کاندې نوره ځمکه

غلا کوي هغوی پسونه

او یو ځای کوي یې خپلو رمو سره

٣ هغوی اخلي خره د یتیمانو څخه

او په گرو اخلي غویي د کونډو څخه

ترڅو ادا کړي خپل پورونه

٤ هغوی تر پښو لاندې کوي د غریبانو حقونه

او حاجتمندان مجبوروي دې ته چې پټ کړي ځانونه

٥ خو غریبان د وحشي خرو په شان

گرځي خوړو پسې وچه صحرا کې

یوازې په دښته کې موندلی شي

خواره اولادونو ته خپل

⑥ هغوی مجبور دي چې وکړي لو د پردیو په پتیو کې

او ټول کړي پاتې شوي انګور د بدکارانو په ټاکونو
کې

⑦ نشته هغوی سره څه شی چې یې واغوندي د شپې

نشته څه چې هغوی وساتي یخنی نه

⑧ لمدوي هغوی کوم بارانونه چې ورپري غرو کې

او پناه اخلي د گټونو منځ کې

⑨ له کونډو اخلي ماشومان بد خلک

او د پورونو ورکولو په خاطر اخلي په ګرو

اولادونه د غریبانو څخه

⑩ خو مجبور دي غریبان چې وګرځي بې له کالیو

هغوی مجبور دي چې لو وکړي د غنمو په وړیو ګډو

۱۱) د زيتونو نه وباسي هغوی تېل

او شراب وباسي د انگورو خڅه

خو گرځي تېري هغوی په خپله

۱۲) کړي زگېروي په بنارونو کې چې دي د مرگ په حال کې

او ټپيان کړي فريادونه د کومک دپاره

خو خدای نه کوي پام دعاگانو د هغوی ته

۱۳) شته داسې خلک چې دي منکر له رڼا

هغوی پرې نه پوهېږي او نه ځي په هغه لاره

۱۴) قاتل راپاخېږي د سباوون نه مخکې

او وځي چې ووژني غريبان او محتاجه خلک

او کوي غلا هغه په شپه کې

۱۵) زناکار کړي انتظار د تيارې

پتوي هغه خپل مخ چې يې ونه پېژني څوک

١٦ غله اوږي په شپه کې کورونو ته چې وکړي غلا

خو د ورځې له خوا هغه پتېږي او ساتي ځان له رڼا

١٧ هغوی ټول وپريږي د ورځې له رڼا نه

خو عادت دي هغوی د وپروونکي تيارې سره

د بدکارانو سرنوشت

١٨ بدکاران وړي سېلابونه

راولي خدای د هغوی په ځمکه لعنتونه

نور په کار نه راځي د هغوی تاکونه

١٩ لکه څنگه چې ورکېږي په گرمۍ او وچکالی کې واوره

داسې ورکېږي د ژوندون له دنيا گناهکاران

٢٠ خپلو ميندو هم هېر کړي هغوی

هغوی خوړلي دي چينجيو

څوک به نه يادوي نور هغوی

بدکاران دي رالوېدلي لکه د ونو په شان

٢١) دا ځکه چې کوي بد چلند هغوی د بي اولاده بنځو سره

او نه کوي مهرباني هغوی د کونډو سره

٢٢) په خپل قوت سره خدای له منځه وړي زوروران

پورته کوي خدای خپل لاس او مړه کيږي بدکاران

٢٣) کېدای شي خدای ورکړي هغوی ته په امن کې ژوند

خو همپشه هغوی ساتي خپلې څارنې لاندې

٢٤) بريالي کيږي هغوی د څه مودې دپاره

خو مړاوي کيږي بيا د هرزه بوټو په شان

چې پرې شوی وي د غلو دانو د هغه وړي په شان

٢٥) ايا منکرېدای شي څوک له دې خبرې؟

ايا ثابتولی شي څوک غلطې زما خبرې؟

انسان د خدای په نظر کې نېک نه دی

١) بيا بلدد چې د شوح څخه ؤ، ځواب ورکړ:

٢) خدای قدرتمن دی او بايد ټول ورڅخه ووپرېږي

هغه په سوله کې ساتي خپله اسماني پاچاهي

٣) ايا شمېرلی شي څوک هغه فرېنتې چې کړي خدمت د هغه؟

ايا شته داسې ځای چې نه ځلېږي هلته نور د خدای؟

٤) ايا کېدای شي څوک وي نېک د خدای نظر کې؟

څنگه کېدای شي چې انسان پاک وي؟

٥) حتی سپورمی نه ده روښانه د هغه نظر کې

نه يې ستوري په نظر کې پاک دي

⑥ نو بيا انسان څه شی دی

چې بې ارزښته دی لکه چينجي په شان؟

څه ارزښت لري ژوند د انسان د خدای نظر کې؟

ايوب د خدای لويي بيانوي

① بيا ايوب په کنایه کې بلدد ته ځواب ورکړ:

② ما سره تا وکړله څومره لويه مرسته

زه چې يمه بېچاره او کمزوری سړی

③ کوي ته ما ته څومره بڼه نصيحت

چې ناپوهه يم زه

او شريکوي راسره خپله پوهه

④ تا سره چا وکړله مرسته چې داسې خبرې وکړې؟

دې ته تشويق کړلې چا چې داسې خبرې وکړې؟

⑤ ارواح گانې د مړو لړزېږي

هغو اوبو کې چې دي د ځمکې لاندې

⑥ د مړو دنيا په ډاگه بڼکاري خدای ته

هېڅ شی نشته چې کړي پته هغه

د هغه له نظره څخه

⑦ خپور کړ خدای اسمان فضا کې

او خالي فضا کې يې کړه ځوړنده ځمکه

⑧ ډکوي ورپېڅې له اوبو څخه خدای

او ساتي هغه چې ونه چوي له دروندوالي څخه

⑨ پټوي ټوله سپوږمۍ هغه

او خپروي ورباندې خپله ورپېڅ

⑩ هغه جوړه کړه فضا چې جدا کړي

اوبه د ځمکې د اسمان څخه

او بېله کړې له تيارې څخه رڼا ده هغه

①۱ د اسمان ستنې لړزېږي

او رپېږي د هغه په حکم باندي

①۲ په خپل قوت هغه ارام کړ بحر

او په خپله پوهه يې تباہ کړله بحري بلا

①۳ دا تنفس و د هغه چې يې کړ صاف اسمان

او و لاس د هغه چې يې وواژه بنامار چې تښتېده

①۴ خو دا يوازې يوه برخه ده د هغه د کارونو

دا يوازې گونگوسې دي چې اورېدلې دي مونږ

څوک پوهېدای شي چې په رښتيا سره

څومره قدرتمن دی خدای؟

ايوب يوځل بيا د خپل ځان نه دفاع کوي

① بيا ايوب خپلو خبرو ته دوام ورکړ او ويې ويل:

② زه خورم قسم په ژوندي خدای

چا چې اخيستی زما حق دی

او تريخ کړی قادر مطلق دی زما ژوند

③ چې ترڅو پورې ژوندي يم زه

او خدای راکوي به راته ساه

④ هېڅکله رابه نه شي بده خبره زما په ژبه باندې

هېڅکله رابه نه شي دروغ زما په خوله باندې

⑤ وبه نه وایم هېڅکله داسې چې کوی سمه خبره تاسو

زه به ټينگار کوم تر مرگه خپلې بېگناهی باندې

⑥ له دې دعوي نه به لاس وانخلمه چې په حقه يم

پاک دی وجدان زما زه به وایمه دا ترخو ژوندی یمه

⑦ څوک چې کوي مخالفت راسره او زما په ضد جنگیږي

هغوی دې ومومي سزا د بدکارو او گناهکارو په شان

⑧ پاتې کیږي څه امید بې دینه خلکو سره

کله چې اخلي خدای ژوند د هغوی؟

⑨ کله چې راشي پرې تکلیفونه

ایا خدای به واورې فریادونه د هغوی؟

⑩ باید غوښتلی وای هغه خوبني هغوی

چې ورکوي یې قادر مطلق

باید کړې وای دوامداره دعا خدای ته هغوی

⑪ راحی چې درکړم زه تعلیم تاسو ته

چې څومره لوی دی قدرت د خدای

او هېڅ به پټ نه کړمه د قادر مطلق خدای په هکله

⑫ خو تاسو لیدلي دا هر څه په خپلو سترگو

نو بیا ولې کوی خوشې خبرې؟

⑬ دا به وي سرنوشت د بدکارانو خلکو

چې ټاکلی ورته مطلق قادر دی

⑭ دا کېدای شي چې پیدا شي ډېر زامن د هغوی

خو هغوی به ووژل شي ټول په جنگ کې

او اولادونه به یې هېڅکله ماړه نه شي په گېډه

⑮ څوک چې پاتې شي ژوندي مړه به شي په ناروغیو

د هغوی کونډې به هم ونه کړي ویر د هغوی په مړو

⑯ کېدای شي ولري د خاورو په شان ډېر سپین زر

او کالي ولري د ضرورت نه زیات

١٧) خو کوم نېکان به واغوندي هغه کالي

کوم بې‌گناه خلک به ووېشي هغه سپين زر خپل منځ
کې

١٨) بدکاران ودانوي کورونه د غنيې جال په شان

داسې کمزورې وي لکه جونگرې په شان

١٩) هغوی کېدای شي چې ویده شي شتمنی سره

خو کله چې وينن شي هغوی

نو شتمني به يې وي له لاسه تللي

٢٠) ورباندې رابه شي سخته وپره لکه سپلاب په شان

هغوی به باد يوسي په شپه کې

٢١) د ختيځ باد به يوسي هغوی

شي به نابود هغوی خپلو کورونو نه

٢٢) دا باد به الوزي هغوی باندې په بې‌رحمی سره

چې کله کړي هغوی د تېښتې کوبښونو

کله چې مندې وهي دوی باد شپېلاقونه وهي (۲۳)

وهي ملنډې په هغوی باندې

د حکمت دپاره هڅه

بې له شکه داسې معدنونه شته (۱)

چې راویستل کېږي سپین زر ورڅخه

داسې ځایونه شته چې چان کېږي سره زر په کې

راویستل کېږي اوسپنه له ځمکې څخه (۲)

او راویستل کېږي مس له تیرو څخه

په تیارو کې معدنچیان راولي رڼا (۳)

لټوي هغوی د ځمکې د ټولو نه ژور ځایونه

او توره تیاره کې کیندي ګټونه

④ هغو ځايو نه لږې چې څوک اوسېږي په کې

يا اينودل کېږي پنبه د انسان هلته

هغوی وباسي سوري په معدنونو کې

هلته يوازې کړي هغوی کارونه

څوړنډېږي په رسبو باندې هغوی په معدن کې

⑤ تر لاسه کېږي خواږه له ځمکې

خو هماغه ځمکه وي د هغو لاندې

ټوټې ټوټې شي ټول او ځي له منځه

⑥ دي لاجورد د ځمکې تېرو کې

او دي سره زر د هغې خاوره کې

⑦ هېڅ باز نه ويني هغه لارې

چې دي تللي معدنونو ته

او تپوس نه الوزی د هغو د پاسه

⑧ هېڅ زمری یا بل خونخوار ځناور

نه ځي په هغو لارو باندي

⑨ معدنچیان کیندي کلک کلک گټونه

له بېخه وباسي هغوی غرونه

⑩ سوري کوي چې هغوی کله گټونه

کشفوي قيمتي تيرې

⑪ هغوی کیندي د سیندونو سرچینې

او څه چې پټ وي بنکاره کوي هغه

⑫ خو موندل کيږي حکمت چپرته

او زده کيږي پوهه چپرته؟

⑬ نه موندل کيږي حکمت د انسانانو منځ کې

نه پوهیږي هېڅوک د هغه په رښتیني ارزښت

١٤ ژور ژور بحرونه او دریا بونه وایي

چې موندل کیږي نه حکمت هلته

١٥ نه راوړل کیږي لاسته هغه په سرو زرو

یا اخیستل کیږي نه په سپینو زرو باندې

١٦ برابرېږي نه د هغه سره قیمتي سره زر

یا تر ټولو ښه عقیق او لاجورد

١٧ د سرو زرو نه هم زیات دی د حکمت ارزښت

هم دی زیات د سرو زرو له گلدان او قیمتي تیږو نه

١٨ د مرجان یا د بلور یا د یاقوت نه هم

زیات دی قیمت د حکمت

١٩ تر ټولو ښه زیر یاقوت او بهترین سوچه سره زر

پرتله کيږي نه د حکمت له قيمته سره

۲۰ نو چپرته ده بيا د حکمت سرچينه؟

زده کولای شو مونږ پوهه چپرته؟

۲۱ هېڅ مخلوق هغه ليدلی نه شي

د هوا مرغه يې هم ليدلی نه شي

۲۲ تباهي او مرگ وايي چې

اورېدلي مونږ يوازې گونگوسې

چې حکمت چپرته دی

۲۳ يوازې خدای ته ده معلومه د حکمت لاره

هغه پوهيږي چې موندل کيږي حکمت چپرته

۲۴ ځکه چې ويني هغه ټوله دنيا

هغه ويني هر څه چې دي د ځمکې په منځ

٢٥) کله چې خدای ورکړ قوت باد ته

او ویې ټاکله اندازه د باران په ورېځو کې

٢٦) کله چې خدای وکړله پرېکړه

چې باران به اوري چېرته

او ویې ټاکله د برېښنا د حرکت لاره

٢٧) بیا ولیده حکمت هغه

ویې ازمايه ارزښت د هغه

او تصدیق یې کړ دا

٢٨) وویل خدای مونږ انسانانو ته

د دې دپاره چې تاسو اوسئ عقلمن

باید ووپرېږئ له څښتنه څخه

د دې دپاره چې شی پوه تاسو

بايد له بدو نه وساتئ حان

د ايوب وروستنی وينا

(۲۹:۱ - ۳۱:۴۰)

د ايوب پخواني برکتونه

① ايوب بيا خبرې وکړلې او ويې ويل:

② کاشکې بيا شي زما ژوند لکه پخوا په شان

کله چې خدای کاوه نظر راباندې

③ هغه وخت رڼا کوله زما لاره خدای

چې په تياره کې وم روان ورباندې

④ په هغو ورځو کې نېکمرغه وم زه

راسره مل و خدای او کړله ساتنه يې زما د کور

⑤ ما سره مل و هغه وخت قادر مطلق

او رانه چاپېره وو ټول اولادونه زما

⑥ زما غواگانو او وزو به ورکولې پرېمانه شيدې

او د گټانو نه به رابهدل د زيتونو ټپل

⑦ چې سره کښېناستل به کله سپين ږيري د ښار

زه کښېناستم به د هغوی په منځ کې

⑧ چې ليدلم به ځوانانو يو خوا کېدل به هغوی

زما درناوي دپاره به ودرېدل سپين ږيري

⑨-۱۰ کله چې ما کولې خبرې نو شول به غلي مشران

حتی تر دې چې غلي کېدل به هم لوی لوی کسان

⑪ هرچا چې زه ليدلم يا اورېدل به يې زما په هکله

صفتونه به يې کول د کړو وړو زما

⑫ چې غريبانو به کولو فريادونه کله ورسره ما کوله مرسته

او ما کوله مرسته هغو یتیمانو سره چې څوک یې نه
لرل

١٣ هغه خلک چې وو د مرگ په حال کې ما ته یې دعا کوله

او زما د مرستې سره به کوله خوشحالي کونډو

١٤ عدالت مې واغوست لکه کالیو په شان

او انصاف مې لکه چینې او لونگی په شان

١٥ ومه رندو ته زه د سترگو په شان

ومه گوډانو ته د پښو په شان

١٦ زه غریبانو ته وم لکه د پلار په شان

ما کوله دفاع د پردیو د حقونو څخه

١٧ ما کړلې ماتې د ظالمانو ژامې

او مظلومان مې وژغورل د هغوی د غاښونو نه

١٨ ما همپشه لرله تمه چې اوږد ژوند به تېر کړم

او په تسلی سره به مړ شم په خپل کور کې

①۹ زه وم د هغې ونې په شان

چې تل رسیږي یې رینښې اوبو ته

او لمډیږي خانګې یې په پرځه باندي

②۰ هرچا کوله تل ستاینه زما

او هېڅ کمېدلو نه قوت زما

②۱ کله چې ما کاوه نصیحت نو خلک به شول غلي

او زما خبرو ته به یې غوږ نیوه په غور سره

②۲ کله چې پای ته رسېدلې به خبرې زما

هغوی به نه ویل څه

زما خبرې لګېدلې په هغوی باندي

باران د څاڅکو په شان

٢٣ هرچا کاوه به هرکلی زما د خبرو

لکه چې څنگه بزگران کړي پسرلي کې د باران هرکلی

٢٤ کله چې تور وو د هغوی زړونه ما موسکا کړه ورته

هغوی خوشحاله وو زما په ورین تندي باندي

٢٥ ما مسوولیت واخیست په غاړه او ومې کړې پرېکړې

لکه څنگه چې پاچا کوي مشري د عسکرو خپلو

ما کوله د هغوی مشري

او کله چې وو هغوی په غم کې

ما ورکوله تسلي ورته

د ایوب اوسني کړاوونه

د ایوب د خبرو دوام

١ خو اوس ما نه کشران وهي ملنډې په ما

نه وو لایق د دوی پلرونه چې وکړي مرسته

د پسونو په ساتلو کې زما د سپیانو سره

② وه بېکاره د هغو سړیو ډله

وو کمزوري او کولای یې نه شو کار زما دپاره

③ هغوی وو دومره غریبان او وړي

چې خوړلې به یې وچې رینبې په شپه کې

په وحشتناکه او خوشې ځایونو کې

④ هغوی راویستل د دښتې بوتې او خوړل به یې

حتی خوړلې یې بې خونده رینبې د جارو د بوتې

⑤ هرچا شرل هغوی او وهلې یې چیغې په هغوی باندې

لکه څنگه چې هغوی وهي چیغې په غلو باندې

⑥ هغوی مجبوره وو چې واوسي په خوړونو کې

او سوريو کې د ګرنگونو په څنگونو کې

۷ هغوی کوله انګولا بيديا کې د حيواناتو په شان

او يو ځای يې اخيستله پناه د اغزيو د بوتو لاندې

۸ د بېکاره او بې نومه خلکو په شان

او وو شړل شوي له وطنه هغوی

۹ راپورې خاندي اوس ماشومان د هغوی

او سپکاوی مې کوي په سندرو کې

۱۰ هغوی کوي له ما نه کرکه

او لېرې ساتي خپل ځانونه له ما

پرته له دې چې راشي او تو کړي ليارې زما په مخ

۱۱ اوس چې کمزوری او بيچاره کړی يم خدای

ډېر په قهر دي هغوی او بې ادبي کوي زما

١٢ ګوي حمله د بدکارانو ډله ما باندې

ما خُغلوې هغوی

تیارې نیسي هغوی چې ما له منځه یوسي

١٣ هغوی مخه نیسي زما د تېبنتې

او هڅه کوي چې تباہ کړي ما

نشته هېڅوک چې ونیسي مخه د دوی

١٤ هغوی حمله کوي ناخاپه په ما باندې

کله چې وويني چې پروت يم په حُمکه باندې

راپرېوځي هغوی ما باندې

١٥ سخته وېره ده راغلي په ما باندې

باد مې يووړلو عزت

او نېکمرغي مې شوله تېره لکه د ورپځي په شان

١٦ اوس نژدې شوی یمه مرگ ته زه

او په ما راغلي د تکلیف ورخي دي

١٧ ټول هډوکي مې خوږيږي د شپې

هېڅکله نه ورکيږي درد زما

١٨ خرابوي زما پوستکی خدای

او زندی کوي مې چې شم مړ

١٩ غورخولی یم په خټو کې هغه

او زه شوی یمه لکه د خاورو او اورو په شان

٢٠ تا ته غږ کوم ای خدایه خو خواب نه راکوي ته

کله چې کړمه دعا ته راته نه کوي پام

٢١ ته کړي ظلم په ما باندې

ته خوروي مې په خپل ټول قدرت

٢٢) ته پرپردي چې باد مې يوسي لېرې

په سخت توفان کې رغوې مې ته

٢٣) زه پوهېږم چې ما به بوځې د مړو دنيا ته

هغه ځای چې ټاکل شوی دی ټولو دپاره

٢٤) ولې ته د مرستې نه انکار کوې د محتاج کس

چې کله کړي هغه فریاد د مصیبت په وخت کې؟

٢٥) ایا ونه ژړل ما د هغو خلکو په خاطر چې وو تکلیف کې؟

ایا ومې نه سوځېده زړه په هغو خلکو باندې چې وو
محتاج؟

٢٦) زه په ارمان وم د خوشحالی او رڼا

خو په ځای یې راغلل تکلیفونه او تیاره

٢٧) زما زړه دی نارامه او پرېشانه

هره ورځ مې ده له ستونزو ډکه

٢٨ ګرځم تيارې کې رڼا نشته د لمر

ودرېرم زه د خلکو منځ کې او کوم زاری مرستې
دپاره

٢٩ زه يم په شان لکه ورور د سورلنډيانو

او ملګری يم د شترمرغانو

٣٠ زما پوستکي دی تور شوی او غورځيري

سوځي له تبې مې هډوکي د بدن

٣١ بدل شوی دی په غم زما د رباب ساز

او له ژړا نه ډک دی زما د شپېلی اواز

د خپلې بېګناهی څخه د ایوب وروستنی دفاع

١ ما خوړلی قسم د خپل ځان سره

چې هېڅ به نه ګورمه پېغلې ته په بده سترګه

٢ ما سره څه به وکړي مطلق قادر؟

خدای به څنگه راکړي زما د کړو وړو بدله؟

٣ تباهي او افتونه راولي هغه

په هغو خلکو باندې چې کوي بد کارونه

٤ زه چې کومه هر کار ترې خبرېږي هغه

پورته کوم چې هر قدم هغه يې گوري

٥ خورمه قسم چې زه نه يم تللی په غلطه لاره

او هڅه مې نه ده کړې چې بل څوک وغولوم

٦ پرېږده چې مې وتلي خدای د انصاف په تله

او هغه به وويني چې څومره بې گناه يم زه

٧ که زه وگرځم له سمې لارې

که مې زړه لار شي هغه څه پسې چې سترگې يې
غواړي

يا که په گناه ککر شي زما لاسونه

⑧ نو بيا پر پرده چې له منځه لاړ شي زما فصلونه

يا دې بل څوک وڅوري هغه خواړه چې کر مه يې زه

⑨ که زړه مې وړی وي د بل چا بنځې

او ما په پټه وي ايستلی انتظار په دروازه کې د هغې

⑩ نو بيا پر پرده چې زما بنځه هم د بل شي

او ورسره څملي نور سپري

⑪ ځکه چې دا به وي له شرمه ډک کار

او سزا به راکړل شي د قاضي له خوا نه

⑫ وي به دا د تباه کوونکي او دوزخ د اور په شان

چې به وسوځوي ټوله شتمني زما

⑬ چې کله کوله گيله زما خدمتگار له ما نه

ما به نیوه ورته غوړ

او ما کولو به چلند ورسره د انصاف له مخې

۱۴) که مې کړي نه وای داسې

نو څنگه به زه مخامخ شوی وای د خدای سره؟

چې راتله کله زما د قضاوت دپاره

ما به ویلي ورته څه وای؟

۱۵) هماغه خدای چې زه یې کړمه پیدا

خدمتگاران یې زما هم کړل پیدا

۱۶) ما هېڅکله کړی نه دی انکار

د غریب سره له مرستې نه

پرېښودلې مې هېڅکله نه دي کونډې

چې وکړي ژوند ناامیدی کې

١٧ نه مې پرې ايښي يتيمان چې وږي وگرځي

زما د ډوډۍ خوړلو وخت کې

١٨ ځکه ما پام کې دی د ځوانۍ له وخت نه

په يتيمانو لکه د پلار په شان

او پام مې کې دی ټول عمر په کونډو باندې

١٩ ما به چې کله وليدلو محتاج

او دومره غريب چې اخيستلی به يې نه شول کالي

٢٠ ما ورکول هغه ته خپلو پسونو د وړيو کالي

چې په کې گرم اوسي

بيا به د زړه له کومې هغه کوله ستاينه زما

٢١ کله چې ما درلود قدرت په محکمه کې

که پورته کې مې وي لاس په يتيم

٢٢) نو شي دې مات زما لاسونه

هغه دې پرېکړل شي زما له اوږو

٢٣) ځکه وپرېرم زه د خدای د تباهي نه

او زه وپرېرم د هغه له لويی

او نه شم کولای داسې کار

٢٤) تکیه مې نه ده کړې هېڅکله په شتمنی باندې

٢٥) او نه مې کړی دی غرور خپلو سرو زرو باندې

٢٦) ما هېڅکله نه دی کړی عبادت د لمر چې لري ځلا

نه مې کړی عبادت دی د سپوږمۍ چې لري ښکلا

٢٧) بې لارې شوی نه یم زه چې وکړم عزت د هغو

او اوچت کړي مې لاسونه ورته د عبادت دپاره

٢٨) که داسې کړی وای ما نو باید راکړل شوې وای

سزا د قاضي له خوا نه

خکۀ دا انکار دی له خدای تعالیٰ خخه

خوشحاله شوی نه یم هېڅکله زه ②٩

چې کله ستونزه راتله په دښمنانو زما

خوشحاله شوی نه یم چې کله هغوی باندې راتله افت

ما هېڅ نه ده کړې داسې گناه ③٠

چې وغواړم د هغوی د مرگ دعا

ټول هغه خلک چې کړي کار زما دپاره ③١

هغوی پوهیږي چې ما کړی د پردیو هرکلی همپشه

هېڅ مسافر مجبوره نه ؤ چې شپه تېره کړي کوڅه کې ③٢

خکۀ د دوی په مخ وه خلاصه زما د کور دروازه

نور خلک هڅه کړي چې پټ کړي گناهونه خپل ③٣

خو نه پتومه زه هېڅکله خطاگانې خپلې

۳۴ وپرېدلی نه يم هېڅکله د خلکو له خبرو

د هغوی د سپکاوي له وپړې هېڅکله غلی پاتې شوی

نه يم

او نه پاتې شوی يم دننه کور کې

۳۵ ايا څوک به نه اوري زما خبرې؟

خورمه قسم چې دي رښتيا زما خبرې

پرېرډه چې راکړي ځواب زما مطلق قادر

ليکل شوي وای کاشکې هغه تورو نه چې لگولي په ما

مخالف زما ترڅو ليدلي وای ما

۳۶ ما به په وياړ سره وای ايښي په خپلو اوږو

او په خپل سر باندي به ايښي مې وای لکه د تاج په

شان

٣٧ ما چې کړی دی هر کار خدای ته ویلی به وای ما

او زه به ولاړ وای د هغه حضور کې په سرلوړی سره

٣٨ که مې غلا کړې وي هغه ځمکه چې کرمه یې زه

او اخیستې مې وي د هغې له اصلي خاوندانو څخه

٣٩ که مې غلا کړي وي هغه خواړه چې تولید شوي هلته

او وړي پرېښي مې وي هغه بزگران چې یې کرلي هغه

٤٠ نو بیا دې شنه شي په کې اغزي د غنمو په ځای

او هرزه بوتې د اوربشو په ځای

د ایوب خبرې پای ته ورسېدې.

د الیهو وینا

(٣٢:١ - ٣٧:٢٤)

الیهو د ایوب د ملگرو څخه خفه دی

① په دې خاطر چې ایوب په خپلې بې‌گناهی باندې ډاډه ؤ، نو هغو درېو کسانو د ځواب ورکولو څخه ډډه وکړه. ② خو د الیهو په نوم یو سړی چې هلته ولاړ ؤ، په قهر شو ځکه چې ایوب خپل ځان حق په جانب ګانه او خدای یې ملامت کاوه. الیهو د برکییل زوی ؤ چې د بوز د اولادې او د رام د طایفې څخه ؤ. ③ هغه د ایوب په درېو ملګرو باندې هم په قهر شو، ځکه چې هغوی هېڅ ځواب ونه موند او بیا یې هم د ایوب غندنه کوله. ④ الیهو تر هغه وخته پورې صبر وکړ ترڅو هر یو تن خپلې خبرې پای ته ورسولې، ځکه چې هغه هلته تر ټولو کشر ؤ. ⑤ خو کله چې هغه ولیدل چې هغه درې سړي د ایوب ځواب نه شي ورکولای، نو هغه په قهر شو، ⑥ خپلې خبرې یې پیل کړې او ویې ویل:

زه یمه ځوان او تاسو یی سپین‌بریري

نو وپرېدمه چې خپل نظر شریک کړم تاسو سره

⑦ ما د ځانه سره وویل چې وکړی خبرې باید تاسې

باید شریک کړی خپل حکمت تاسو مشران

⑧ خو دا روح چې په انسان کې دی

يعنې ساه د مطلق قادر

چې راځي او ورکوي حکمت انسان ته

۹ یوازې مشران نه وي هوښيار

او نه پوهيږي سپين زيري چې څه سم دي

۱۰ نو زه وایمه چې غوږ ونیسئ ما ته

او ما پرېږدئ چې درته خپله نظریه ووايم

۱۱ ما په صبر سره ونيوه غوږ ستاسو خبرو ته

په داسې حال کې چې غوښتل مو چې کوم څه ووايئ

۱۲ ما په غور سره پام وکړ ستاسو خبرو ته

خو څوک نه ؤ چې غلط ثابت کړي ايوب

تاسو کې هېچا ونه شو ویلی د هغه د خبرو ځواب

۱۳ څنگه ویلی شئ چې کشف کړی مو حکمت دی؟

یوازي خدای ویلی شي خُواب د ایوب، نه شي ویلی
انسان

۱۴) کړلې خبرې ایوب تاسو سره ما سره یې نه کولې

خو زه به هېڅکله ورنه کړم خُواب ستاسو په شان

۱۵) ایوبه، په خبرو کې ناکام شول ستا ملګري

ورسره نشته ستا خُواب

۱۶) کله چې غلي وي دوی ایا زه وکړم انتظار؟

هغوی ولاړ دي هلته او ورسره نشته د ویلو نور څه

۱۷) نه، ورکوم به زه اوس خپل خُواب

او درته وایم به چې څه فکر کوم زه

۱۸) زه خبرې کوم پاتې کېدلی نه شم غلی

نه شم ساتلی زه خبرې زړه کې

۱۹) که ترلاسه نه کړم د خبرو فرصت

وبه چاودپرېم لکه ژى چې وي ډک نويو شرابو څخه

٢٠ بايد خبرې وکړم چې شم آرام

يمه مجبوره چې ايوب ته زه ځواب ورکړم

٢١ طرفداري به زه ونه کړم د چا په دغه بحث کې

نه به هم زه وکړم د هېچا چاپلوسي

٢٢ ځکه زه چاپلوسي نه کوم

خدای به زر راکړي سزا که زه دا کار وکړم

د اليهو دليلونه د ايوب په وړاندې

١ اوس ايوبه واوره وينا زما

ونيسه غوږ ټولو خبرو ته زما

٢ اوس زه خوله خلاصوم

اوس خبرو ته تيار يم زه

٣ ټولې خبرې مې دي ډکې له رښتیا

د زړه له اخلاصه غږیږي شونډې زما

٤ زه پیدا کړم د خدای روح

او ما ته راکړ ژوند د قادر مطلق ساه

٥ که ته کولای شې راکړه زما ځواب

تیار کړه خپل بحثونه او وکړه د ځان دفاع

٦ د خدای نظر کې زه او ته یو یوشان

دواړه جوړ شوي یو له خاورې څخه

٧ نو تا سره نشته دلیل چې ووپرېږې له ما

زه به په تا باندې زور نه راولم

٨ بې له شکه تا خبرې کړې زما په مخکې

او ما واورېدلې ټولې خبرې ستا

٩) ته وايې چې زه يمه نېک او نه مې کړې بدي

او زه يمه پاک او بې گناه يمه زه

١٠) خو په ما باندې حملې دپاره خدای بهانې لټوي

او کوي چلند راسره لکه دښمن په شان

١١) هغه مې اچوي په پښو کې زنځيرونه

کوي څارنه زما دهر قدم

١٢) خو زه درته وایمه ایوبه چې په غلطه یې ته

ځکه خدای لوی دی دهر انسان نه

١٣) ولې په خدای باندې ته لگوي داسې تورو نه

چې هېڅ نه اوري شکایتونه ستا؟

١٤) که څه هم خبرې کوي خدای بیا بیا

هېڅوک نه کوي پام د هغه خبرو ته

١٥) کله چې خلک په ژور خوب ویده کيږي شپه کې

خدای کړي خبرې په خوبونو او رویاگانو کې

١٦) خدای اوري په هغوی باندې خپلې خبرې

او وپروي هغوی په اخطارونو باندې

١٧) خدای خبرې کوي چې هغوی وپروي

له خپلو گناهونو څخه

او چې وژغوري هغوی له مغرورتیا څخه

١٨) پرې به نږدي خدای چې له منځه لاړ شي هغوی

هغه په خپله یې له مرگه ژغوري

١٩) اصلاح کوي خلک خدای په ناروغی

او د هډوکو په دوامداره درد

٢٠) ترڅو چې ورکړي خپله اشتها له لاسه

او وي بېزاره د ډېرو بنو خوړو نه

٢١ هغوی به دومره شي ډنگر

چې هډوکي به يې ښکاري ټول

٢٢ هغوی نژدې دي چې لاړ شي د مرو دنيا ته

او فرښتې د مرگ کړي انتظار د هغوی

٢٣ خو که د زرگونو فرښتو څخه

راشي يوه فرښته د هغوی مرستې ته

وي به بس چې ورته وښايي سمه لاره

٢٤ و به وايي فرښته په رحم سره چې

هغوی وژغورئ چې نه ځي د مرو دنيا ته

دا ده د ژوند بيه د هغوی چې کړي ازاد هغوی

٢٥ پرېرډه چې ځوان شي

او قوي شي بدنونه د دوی

٢٦ کله چې وکاندي دعا هغوی خدای به یې کړي قبوله

هغوی به وکړي عبادت د خدای په خوشحالی سره

خدای به بیا تا وگنې نېک او عادل

٢٧ په ډاگه وایي به هر یو چې ما گناه کړې ده

او ما ته یې رانه کړه سزا چې یې لایق ومه زه

٢٨ هغه د مړو دنیا ته له تگ نه وساتلم

او زه ژوندی یمه تراوسه پورې

٢٩ خدای کوي دا ټول کارونه

بیا بیا د انسان دپاره

٣٠ هغه ژغوري د انسان ژوند د مړو دنیا نه

او ورکوي ورته د ژوند خوشحالی

٣١) اوس ای ایوبه، ونیسه غور زما خبرو ته

ما پر پرده چې خبرې وکړم او غلی شه ته

٣٢) خو که د ویلو دپاره ته شه لرې، پر پرده چې واورم هغه

په خوښۍ سره به وکړم دا اقرار چې ته یې نېک او

عادل

٣٣) که نه، نو غلی شه او ونیسه غور ما ته

چې درزده کړمه حکمت تا ته

د عدالت په هکله د الیهو خبرې

١) بیا الیهو خپلو خبرو ته دوام ورکړ:

٢) خپل په فکر تاسو ډېر یی هونبیار سړي

ونیسئ غور اوس چې شه وایمه زه

٣) لکه څنگه چې پوهیږي خوله د بنو خوړو په خوند

او پېژني غوږونه پوهې خبرې

④ نو راحئ خه چې وي سم هغه كړو غوره

او چې وکړو په خپل منځ کې پرېکړه

د ايوب د دعوي په هکله

⑤ ايوب وايي چې بې گناه يم زه

او ما سره نه کوي انصاف خدای

⑥ که خه هم زه يم په حقه، خو دوی ته يمه دروغجن

دي تپونه زما ناعلاجه خو بې گناه يم زه

⑦ ايا داسې خوک شته لکه ايوب په شان

چې ملنډې وهي نورو باندي؟

⑧ خونبوي د بدو خلکو ملگرتيا هغه

او گرځي گناهکارانو سره

٩ هغه وايي چې دا نه لري هېڅ ګټه

چې ترلاسه کړو رضا د خدای

١٠ ما ته غوږ شئ ای تاسو پوهو خلکو

ایا مطلق قادر به وکړي بد یا غلط کار؟

١١ ورکوي خلکو ته هغه د خپلو کړو وړو اجر

او چې څنګه یې لایق وي کړي چلند ورسره هماغه
شان

١٢ بې له شکه بدي نه کوي خدای

مطلق قادر نه کوي بې انصافي چا سره

١٣ ایا قدرت ترلاسه کړی له بل چا نه هغه؟

ایا بل چا وټاکه هغه مسوول د نړۍ؟

١٤ که خدای وکړي اراده

چې واخلي خپل روح او د ژوند ساه بېرته

١٥ نو بيا به مړه شي ټول انسانان

او شي به بدل هغوی په خاورو باندې

١٦ اوس واوره که عقلمن يې ته

ما ته غوږ ونيسه چې درته څه وایم زه

١٧ که خدای کرکه له انصاف نه کوي

نو بيا څنگه کولای شي حکومت هغه؟

ايا محکوموئ هغه چې دی عادل او قوي؟

١٨ ځکه هغه دی چې غندنه کوي

د بېکاره پاچاهانو او بدکاره مشرانو

١٩ نه کوي طرفداري د حاکمانو هغه

نه گڼي غوره شتمن له غريبانو څخه

ځکه پيدا کړی هر يو تن دی هغه

٢٠) کېډای شي مړه شي هغوی ناخاپه شپه کې

خدای وھي هغوی او هلاکیري هغوی

زورور خلک به شي لرې خو د انسان په لاس نه

٢١) هغه ساتي انسان د خپلې څارنې لاندې

او په هر قدم کې دی تر نظر لاندې هغه

٢٢) هېڅ نشته داسې توره تیاره

چې کړي پټ گناهکار له خدایه

٢٣) اړتیا نه لري خدای چې وخت وټاکي یو کس دپاره

چې لاړ شي او هغه وکړي قضاوت ورباندې

٢٤) هغه ته نشته د څېړنې اړتیا

چې کړي لېرې مشران

او وټاکي نور خلک د هغوی په ځای

٢٥ ځکه خبر دی هغه له کړو وړو د هغوی

لپړې کوي هغوی او تباہ کوي یې شپه کې

٢٦ ورکوي سزا هغوی ته په خاطر د بدو کارو

په داسې ځای کې چې ټول یې ویني

٢٧ ځکه پریښې ده هغوی پیروي د هغه

او له نظره یې غورځولي ټول حکمونه د هغه

٢٨ مجبورول دوی غریبان چې وکړي خدای ته فریادونه

او مرستې دپاره اورېدل یې فریادونه د دوی

٢٩ که خدای وکړي دغه پرېکړه چې خاموش پاتې شي

نو څوک کولای شي چې وکړي اعتراض ورباندې؟

که هغه پټ کړي خپل مخ نو څوک یې شي لیدلی

که هغه وي یو کس یا وي یو قوم؟

٣٠ قومونه نه به شي کولای هېڅ کار چې ونيسي مخه

د بي دينه خلکو چې ونه کړي حکومت ورباندې

٣١ ايوبه، ايا تا کړی خدای ته اقرار د گناهونو خپلو؟

او وعده دې کړې چې بيا به نه کړې گناهونه؟

٣٢ ايا تا غوښتي دي له خدایه چې دربنکاره کړي گناهونه ستا؟

ايا منلې دې ده دا خبره چې بس کوي به بد کارونه؟

٣٣ ته چې کوي اعتراضونه په کارونو د خدای

ته کولای شي ترې تمه چې کارونه ستا د خوښې
وکړي؟

ستا په لاس کې ده دا پرېکړه، نه ده زما په لاس کې

اوس مونږ ته ووايه ته چې څه فکرونه کوي

٣٤ په يقين سره به ومني هر باشعوره سړی دا خبره

او هوښياران چې اوري زما خبرې کوي به دا خبره

٣٥ چې ايوب كړي د جهالت خبرې

هېڅ معنى نه لري د هغه خبرې

٣٦ ايوبه، ته مستحق يې د لويې سزا

خكه چې تا وكړې خبرې د بدكاره په شان

٣٧ په ياغيټوب سره ته خپله گناه ډېروي

تا دى كړى سپكاوى د خداى زمونږ حضور كې

اليهو د ايوب غرور محكوموي

١ بيا اليهو خپلو خبرو ته دوام وركړ:

٢ دا سمه نه ده ستا دپاره اى ايوبه چې ته ووايي

چې نېك او عادل يم زه د خداى نظر كې

٣ يا وكړې پوښتنه ته له خدايه

چې څه زيان رسوي زما گناه تا ته؟

په نه کولو د گناه مې تر لاسه کړي څه دي؟

④ زه درکوم تا ته ځواب

او ستا ملگرو ته هم

⑤ اسمان ته وگوره او ووينه

هغه ورپڅې چې دي لوړې ستا نه

⑥ که ته وکړې گناه

ايا دا خدای ته رسوي کوم زیان؟

که ته وکړې ډېر ډېر ځلې بد کارونه

ايا وبه کړي په هغه باندي اغېزه؟

⑦ ايا په نېکۍ کولو خدای سره مرسته کوي

يا څه به تر لاسه کړي هغه ستا نه؟

⑧ نه، يوازې خلکو ته تکليف رسوي ستا گناهونه

او ستا نېک کارونه کوي ورسره مرسته

⑨ کله چې خلکو باندې کيږي تېری هغوی زگپروي کوي

هغوی فریاد کوي یو چا ته چې یې وژغوري له
زورورو خلکو

⑩ خو هغوی نه کوي رجوع خدای ته چې دی خالق د هغوی

هغه څوک چې پیدا کوي ورسره هیله په تیارو شیو
کې

⑪ هغوی نه کوي رجوع خدای ته چې ورکوي عقل

چې د انسان سره حکمت دی ډېر د حیواناتو او
مرغانو څخه

⑫ کله چې کږي فریادونه د کومک دپاره

خو ورته نه ورکوي خدای ځواب

ځکه مغرور او بدکاران دي هغوی

١٣ په حقيقت كې فريادونه د هغوى نه لري گټه

هغوى ته نه كوي پام مطلق قادر

١٤ ايوبه، وايي ته چې زه نه شمه ليدلى خداى

خو صبر وكړه ستا دعوه ده د هغه په مخكې

١٥ ته وايي چې خداى نه وركوي چا ته سزا

او هغه كوي گناه ته لږ پام

١٦ اى ايوبه ته كوي خوشې خبرې

خبرې كوي لكه ناپوهه په شان

د خداى د لويى ستاينه

١ بيا اليهو خپلو خبرو ته دوام وركړ:

٢ لږه وكړه حوصله او زه به وكړم لارښوونه تا ته

زه به نور څه هم ووايم د خداى له خوا نه تا ته

③ زه به واخلمه کار له خپلې زیاتې پوهې

چې بنکاره کړمه دا چې عادل دی خالق زما

④ څه چې وایمه زه تا ته غلطي نشته هغه کې

څوک چې ولاړ دی ستا په مخکې

ډېر پوه سړی دی هغه

⑤ څومره قوي دی خدای

هغه نه گوري هېچا ته په سپکه سترگه

داسې شی نشته چې هغه ورباندې نه پوهیږي

⑥ ژوندي نه پرېږدي هغه گناهکاران

خو د غریبانو سره کوي چلند عادلانه

⑦ ساتي نظر هغه نېکانو باندې

هغوی پرېږدي چې وکړي حکومت د پاچاهانو په

شان

او وربخښي ورته عزت د تل دپاره

⑧ خو که بنديان شي هغوی په زنځیرونو کې

چې شي راځپر د مصیبت په جال کې

⑨ نو ښکاره کوي ورته دلیل خدای

ښکاره کوي یې گناهونه ورته چې یې کوي په غرور

⑩ خلاصوي د هغوی غوږونه چې یې واوري لارښوونې

او ورکوي حکم چې وگرځي له بدې لارې څخه

⑪ که هغوی وکړي اطاعت او خدمت د خدای

نو د هغوی ژوند به پای ته ورسېږي

په سوله او نېکمرغۍ کې

⑫ خو که نه، نو هغوی به ووژل شي

او مړه به شي په جهالت کې

١٣ هغه خلک په قهريري شوک چې دي بي دينه

د سزا په وخت هم نه کوي د مرستي دعاگانې

١٤ هغوی مړه کيږي په حوانی کې

او ژوند يې پای ته رسي په فحاشی کې

١٥ خو خدای چې خلکو ته سبق ورکوي

نو راولي ورباندې ستونزې

او کار اخلي له سختیو چې يې خلاصې کاندې سترگې

١٦ له تکلیف نه خدای راوويستلې ته

او هغه پرېښودلې چې خوند واخلي له امن څخه

ډک له خوړو و دسترخوان ستا

١٧ ته د بدکارانو د قضاوت په هکله فکر کوي

خو تا سره وبه شي قضاوت د انصاف له مخې

١٨) کوه پام چې دې ونه غولوي رشوت خواره خلک

نه دې تا کاندې بې لارې شتمني

١٩) وبه نه رسوي تا ته گټه ستا د مرستې فریاد

ستا ټول قوت به تا ته هېڅ مرسته ونه رسوي

٢٠) ارمان مه کوه د شپې د راتلو

دا هغه وخت دی چې هلاک به شي قومونه په کې

٢١) پام کوه چې پورې نه کړې لاس بدو کارونو باندې

ستونزه ځکه په تا راغله

چې ودې ساتي له بدیو څخه

٢٢) یاد لره چې څومره لوی دی قدرت د خدای

هغه استاذ دی تر ټولو لوی

٢٣) نه شي کولای هېڅوک چې زده کړي خدای ته کار

نه لگولی شي څوک تور ورباندې د کوم بد کار

٢٤ خپلو کارونو په خاطر يې تل ستاينه شوي

بايد ته هم وکړې د هغه ستاينه

٢٥ هرچا ليدلي د هغه کارونه

خو يوازي لپري ځايونو څخه

٢٦ مونږ درک کولای نه شو په پوره توگه لويي د هغه

شمېرلی نه شو مونږ د ژوند کلونه د هغه

٢٧ راوباسي خدای د ځمکې نه اوبه

او بدلوي هغه په څاڅکو د باران

٢٨ اوروي هغه باران له ورېځو

په پرېمانۍ سره په ټولو انسانانو باندې

٢٩ څوک نه پوهيږي چې کړي ورېځې حرکت څنگه

يا د اسمان نه چې تخت دی د خدای څنگه غورږي
تندر

٣٠ ټول اسمان ته ورکوي هغه رڼا د برېښنا

خو پاتې کېږي د درياب ژور ځايونه تياره

٣١ داسې کارونو سره ماړه کوي خدای خلک

او ورسوي ورته پرېمانه خواړه

٣٢ هغه نيسي خپل لاسونو کې برېښنا

او کوي حکم ورته چې وولي نښه

٣٣ تندر کوي اعلان د توفان د راتگ

هم خبرېږي پادې د هغه له راتگ

د نړۍ په طبيعت کې د خدای لويي

د اليهو د خبرو دوام

① زما زړه ډېر لړزوي توفان

او هغه وهي ټوپونه

② تاسو ټول غوږ ونيسئ غږ ته د خداى

چې راوځي د هغه د خولې نه

ونيسئ غوږ هغه غرهار ته

③ ټول اسمان ته هغه لپري برېښنا

د ځمکې يو سر نه تر بله سره

④ بيا راشي تندر کې غرهار د هغه د اواز

اواز د شان او شوکت د هغه

او په همدې وخت کې پرکيږي برېښنا

⑤ عجيبه غږ د خداى اورېدل کيږي په تندر سره

هغه کوي لوى کارونه چې مونږ پرې نه شو پوهېدلي

⑥ هغه واورې ته کړي حکم چې وورېږي په ځمکه باندې

او اوروي ډېر سخت باران هغه په ځمکه باندې

⑦ نو ودروي د خلکو کارونه هغه

ترڅو ټول خلک وويني د هغه کار

⑧ پټوي خپل ځانونه وحشي حيوانات

او پاتې کېږي په غارونو کې هغوی

⑨ له جنوب نه توفانونه راځي

او له شمال څخه راځي سخته یخني

⑩ د خدای ساه جوړوي یخ

او بدلوي اوبه په کلک یخ باندې

⑪ توري ورپېڅې ډکوي هغه له نم نه

برېښنا پرکېږي له ورپېڅو څخه

١٢ هغه تاویري راتاویري د خدای په حکم

پوره کوي ټول حکمونه د هغه ټوله دنیا کې

١٣ خدای اوروي باران په ځمکه باندې

ترڅو ورکړي سزا خلکو ته

يا ونبایي تلپاتي مینه خپله

١٤ ای ایوبه غلی شه ته یوه شپبه او ونیسه غوړ

ښه فکر وکړه ته د خدای په عجیبه کارونو

١٥ ایا پوهېږې چې خدای څنگه کوي حکم؟

او پرکوي برېښنا له ورېځو څنگه؟

١٦ ایا پوهېږې چې وي روانې څنگه اسمان کې ورېځې

دا دي د هغه عجیبه کارونه چې لري کامله پوهه؟

١٧ نه، یوازې سوځې ته گرمی نه خپلو کالیو کې

او پاتې کيږي هر څه په خپل ځای باندې

کله چې ودریږي باد د جنوب

۱۸) ایا کولای شې د خدای په شان چې وغزوې اسمان

او جوړ کړې هغه د ځلېدونکي فلز په شان؟

۱۹) نو مونږ ته رازده کړه یو څه چې ویې وایو خدای ته

که ته فکر کوې چې دي خالي زمونږ ذهنونه

او ویلو ته څه نه لرو مونږ

۲۰) زه به ونه غواړم چې وکړمه د خدای سره خبرې

ولې ورکړمه موقع هغه ته چې مې تباہ کړي؟

۲۱) کولای نه شو چې لمر ته وگورو مونږ

ځکه ځلیږي دومره رڼا اسمان کې

کله چې پاک کړي باد اسمان له ورېځو

٢٢ په همدې ډول د خدای هیبتناکه جلال ته

چې خلیږي د شمال نه د ټول شان او شوکت سره

نه شو کولای چې مونږ وگورو

٢٣ ورتللی نه شو نژدې قادر مطلق خدای ته

نېک او ډېر عادل دی هغه او ظلم نه کوي په مونږ

باندې

٢٤ نو بیا نه ده د حیرانتیا خبره

چې له خدای نه وو پریري خلک

ځکه څوک چې دعوه کړي د حکمت

نو له نظره غورځوي هغه خلک

د څښتن ځواب

(٣٨:١ - ٤١:٣٤)

په طبیعت باندي د څښتن اختیار

① بیا څښتن د توفان له منځ نه د ایوب سره خبرې وکړې او

ویې ویل:

② په خپلو جاهلو او بې معنی خبرو

ته یې څوک چې پوښتنې کړې زما د حکمت؟

③ اوس تیار شه لکه نر زما په وړاندې

زه به پوښتنې کوم او ته به ځواب راکوې

④ ایا دلته وې ته کله چې ما کړله پیدا نړۍ؟

که ته پوهېږې دومره نو راته ووايه

⑤ چا وټاکه پراخوالی د هغې او چا اندازه کړ هغه؟

ایا پوهېږې ته په هر څه باندي؟

⑥ په څه ولاړې هغه ستنې دي چې ټینګوي ځمکه

کېښوده چا د ځمکې د تهداب تیره

۷ چې سهار کله ویلې ستورو سندرې یو ځای

او فرښتو وهلې د خوشحالی چیغې؟

۸ چا کرلې بندې دروازي د بحر

چې کله هغه راووت ځمکې له تل نه؟

۹ دا زه وم چې مې پت کر بحر ورپځو کې

او توره تیارې کې مې کر پت هغه

۱۰ ما وټاکله پوله بحر دپاره

او ما پرېښوده چې واوړي له حده

۱۱ وویل بحر ته ما

چې مخکې لاړ نه شې د دې ځای څخه

او ودریږي دلته باید قوي خپې ستا

۱۲) ايا په خپل ټول ژوند کې تا

کړی حکم دی سهار ته چې رابنکاره شي

يا سباوون ته چې پيل کړي نوې ورځ؟

۱۳) ايا کله ويلى دي سهار ته تا چې شي خپور

په ټوله ځمکه باندې

چې پای ته ورسوي بدکاري د شپې؟

۱۴) رڼا د ورځې بنکاره کوي غونډۍ او درې

د کميس د گونځو په شان

يا په خټو ولگيږي د يو نقش په شان

۱۵) رڼا مخه نيسي د بدکارانو

او نه پرېږدي لاس د هغوی

چې زورزیاتې وکړي

۱۶) ایا تللی یې ته د بحیرې چینو ته؟

یا ګرځېدلی یې ته د بحر تل کې؟

۱۷) ایا تا ته ښکاره شوې دروازه د مړو د دنیا

یا لیدلې دي تا د تورو تیارو دروازې؟

۱۸) ایا پوهېږې چې نړۍ ده څومره پراخه؟

که ته پوهېږې نو ځواب راکړه

۱۹) ایا پوهېږې چې رڼا راځي له کومه ځایه

او ده چېرته د تیارې سرچینه؟

۲۰) ایا ته وړلې شي هغه خپلو ځایونو ته؟

ایا تا ته معلوم دي د هغو کورونه؟

۲۱) یقین لرم چې ته په هر څه پوهېږې

ځکه ستا عمر دی ډېر زیات

او ته وې دلته چې پیدا شوه کله دا نړۍ

۲۲) ایا د واورې ذخیرې ته ننوتی یې ته

یا تا لیدلي ذخیرې د برلی؟

۲۳) ما دا ساتلي دي د وخت د تکلیفو دپاره

چې مرسته وکړي د جنگ په ورځ زما د خلکو سره

۲۴) راځي رڼا د برېښنا له کومه ځایه څخه

یا راځي د ختیځ تود باد له کومه ځایه څخه؟

۲۵) چا وکینده لښتی د سخت باران دپاره؟

او لار یې صفا کړه د تندر د برېښنا دپاره؟

۲۶) څوک اوروې باران په شاره ځمکه باندې

په هغې دښتې باندې چې په کې نه اوسیري څوک؟

۲۷) څوک ورکوي اوبه وړانې او ویجاړې ځمکې ته

ترخو راشنه شي واښه په كې؟

۲۸ ايا باران لري پلار؟

چا پيدا كړې پرځه؟

۲۹ څوك ده مور د يخ؟

څوك راوړي واوړه دې دنيا ته له اسمانه څخه

۳۰ چې بدلوي اوبه په تيره باندي

او مخ د بحر بدلوي يخ باندي؟

۳۱ ايا تړلی شي ته د ثريا ستوري يو د بله سره؟

يا پرانيستی شي هغه تار چې پرې تړلی يې جبار
دی؟

۳۲ ايا کولای شي ته چې هر موسم کې

ستورو ته وکړې لارښوونه؟

او لارښوونه وکړې ته د شمال د ستورو ډلې ته؟

٣٣) ايا خبر يې ته له هغو قوانينو چې چليري اسمانونو کې؟

ايا کولای شي ته چې عملي کړې هغه په ځمکه باندې؟

٣٤) ايا کولای شي چې چيغي ووهې ته ورېځو ته

چې تا لوند خيشت کړي په باران باندې؟

٣٥) او که ته وکړې برېښنا ته امر چې وپړکيري

ايا رابه شي تا ته هغه او درته وبه وايي

چې ستا په خدمت کې يم زه؟

٣٦) څوک دی چې ورزده کړي مرغانو ته دا

چې راروان دي باران او سپلابونه؟

٣٧) څوک لري دومره حکمت چې وشمېري ورېځې؟

څوک کولای شي چې توی کړي اوبه له اسماني منگي

٣٨) كله باران بدلوي خاوره په لوتو باندي؟

٣٩) ايا كولاى شي ته بنكار د زمري دپاره

او مروې گېډې د زمريو د بچيانو

٤٠) چې پتيري كله په خپلو سمخو كې

يا په بوټو كې پراته وي په كمين كې؟

٤١) خوك دى چې ورسوي كارغانو ته خواره

كله چې كړي د هغوى بچيان فريادونه ما ته د خوړو
دپاره

خكه چې وري سرگردانه گرځي؟

په ځنگلي حيواناتو او الوتونكو باندي د څښتن واک

د څښتن د خبرو دوام

١) ايا پوهېږې ته ايوبه چې غرنى وزې كله بچيان زېږوي؟

ايا ليدلي دي تا په خپلو سترگو چې هوسى څنگه
بچيان زېږوي؟

۲ ايا پوهېږې ته چې گرځوي خو مياشتې

هغوى په گېډه کې بچيان خپل؟

ايا پوهېږې چې راځي کله د هغوى د زېږېدلو وخت؟

۳ ايا پوهېږې کله به راشي د هغوى د زېږولو درد

او کله راوړي دنيا ته خپل بچيان؟

۴ په صحرا کې د هغوى بچيان قوي کېږي

او بېلېږي مور نه او نه راځي بېرته

۵ چا ازاد کړل وحشي خره؟

چا پرانيستلې رسى گانې د هغوى؟

۶ ما ورکړه دبنته ورته چې شي کور د هغوى

او پرې مې بنودل چې واوسېږي په بنوره زار ځايو

کې

۷ لېرې ګرځي هغوی د بنارونو له شورماشوره څخه

او نه به لري هېڅ خاوند چې چيغې ووهي هغوی
باندې

۸ غرونه دي هغه څرخایونه چې کوي په کې خوراک هغوی

چې لټوي په کې هر یو شین بوټی د خوراک دپاره

۹ ایا وبه کړي کار وحشي غوی د ستا دپاره؟

ایا شپه به کړي تېره ستا په غوجل کې؟

۱۰ ایا ته ترلی شي هغه په رسی باندې

چې بیا وکړي قلبه ورباندې؟

یا کش کړي په پټیو کې ماله ورباندې؟

۱۱ ایا کولای شي تکیه په لوی قوت د هغه؟

او کولې شي ترې تمه چې وکړي ستا دروند کار؟

۱۲) ايا کولای شي ترې تمه چې دننه راوړي ستا حاصلات؟

او کړي راټول غلې دانې درمند ځای ته ستا؟

۱۳) څومره په غرور وهي وزرونه شترمرغ

خو د لگ لگ په شان نه شي الوتلی شترمرغ

۱۴) پرېږدي په ځمکه باندي خپلې هڅې شترمرغ

ترڅو خاورې کاندي گرمې هڅې د هغه

۱۵) هغه نه ده خبره چې کېدای شي د هغې هڅې شي ترپښو

لاندي

نه خبره ده هغه چې کړي به يې ماتې وحشي حيوان

۱۶) هغه داسې گڼي چې خپلې نه دي دا هڅې د هغې

او نه کړي پروا چې عبث به يې شي هلې ځلې

۱۷) دا زه وم چې شترمرغ مې کړ ناپوهه

او دا زه وم چې مې ور نه کړله هغه ته پوهه

١٨) خو چې کله هغه وکړي شروع په منډو

مخکې کيږي تر ټولو نه چابک اس

او د هغه کس نه چې وي سپور ورباندې

١٩) ايا دا ته وي چې دې ورکړ

اسونو ته دومره قوت

او ورته پته دې کره غاړه په ويننتو باندې؟

٢٠) ايا ورکړی دا توان دی تا چې ووهي

ټوپونه د ملخانو په شان

او ووپروي خلک په خپل خرهار؟

٢١) هغوی په شوق سره خپل سوم وهي په ځمکه باندې

هغوی منډې وهي جنگ کې په خپل زور باندې

٢٢) نه پوهيږي هغوی په معنی د وپري

هېڅ توره نه شي بېرته گرځولی هغوی

۲۳ د هغوی د سوارانو وسلې

ترنګېږي او پرکېږي لمر کې

۲۴ لړزېږي له هيجانه دا اسونه او وهي منډه جنګ ته

چې کله وغږول شي سرنی نو ارام ودرېدلی نه شي

۲۵ د سرنې په غږېدو کوي هغوی خرهار

له لېرې ځایه ورته ورځي بوی د جګړې

هغوی اوري د منصبدارانو چيغې او امرونه

۲۶ ایا الوتنه زده کوي بانبه له تا

خپروي چې خپل وزرونه د جنوب خواته؟

۲۷ ایا ستا امر ته وباسي انتظار عقاب

چې کړي جوړه خپله ځاله جګو غرونو باندي؟

٢٨ جوړوي هغه خپل کور لوړو گټونو باندې

او هلته ژوند کوي او شپه تېروي

د تېرو په گړنگ او کلاگانو کې

٢٩ د هغه ځای نه څاري هغه خپل ښکار

او ویني هغه د لېرې ځای نه

٣٠ گردچاپېره د مړو راتولېرې عقابان

او څښي یې ویني د عقابانو بچیان

ایوب څښتن ته ځواب نه شي ور کولای

١ بیا څښتن ایوب ته وویل:

٢ ایا ته لا اوس هم کړې جگړه مطلق قادر سره؟

ته چې اعتراض کوې په خدای ایا لري ورته ځواب؟

٣ بیا ایوب څښتن ته ځواب ورکړ او ویې ویل:

④ وکړې خبرې ما له ناپوهۍ نه ډکې

نو زه به ورکړم څه ځواب؟

په خپله خوله باندې به لاس کېږدم

⑤ ما هسې هم کړي له حد نه ډېرې خبرې

د ویلو دپاره نور څه نه لرم زه

څښتن یوځل بیا د ایوب نه پوښتنې کوي

⑥ بیا څښتن د توفان له منځ څخه یوځل بیا د ایوب سره

خبرې وکړې او ویې ویل:

⑦ اوس تیار شه لکه نر زما په وړاندې

زه به پوښتنې کوم او ته به ځواب راکوي

⑧ ایا ته هڅه کوي چې ما ثابت کړې بې انصافه

چې ملامته کړې ما او ثابت کړې خپل ځان حق په

جانب؟

۹) ايا قوي يې ته لکه زما په شان؟

ايا ايستلی شي لوړ غږ لکه د تندر زما په شان؟

۱۰) که داسې وي نو کړه خپل ځان دې سينگار

په عزت او په لویۍ سره

واغونده لباس د جلال او شان او شوکت

۱۱) گوره هغو خلکو ته چې دي مغروران

ورته وښايه خپل قهر او کړه هغوی عاجزان

۱۲) هو، مغرورانو ته وگوره او ذليل کړه هغوی

او تر پښو لاندې کړه بدکاره خلک چېرته چې ولاړ

دي

۱۳) ښخ کړه ټول هغوی په خاورو کې

بند کړه هغوی د مړو دنيا کې

۱۴) داسې وکړه بيا به زه هم کومه ستا ستاينه

او و به منم چې ته کولای شي خپل ځان وژغوري

بهموت يو لوی او حيرانوونکی حيوان دی

۱۵ وگوره بهموت ته

ما هغه کړ پيدا لکه څنگه چې مې ته کړې پيدا

هغه خوري وانه لکه د غويي په شان

۱۶ خو څومره قوت دی د هغه بدن کې

او څومره زور دی د هغه عضلو کې

۱۷ د هغه لکۍ ودريري سبر د ونې په شان

قوي عضلي دي د هغه د پښو

۱۸ د هغه هډوکي دي لکه د برنجو د نل په شان

او پښې يې دي لکه د اوسپنې سيخونو په شان

۱۹ هغه قوي دی ډېر زما د ټولو مخلوقاتو څخه

ورته ماتې ورکولای شي صرف خالق د هغه

۲۰) وانبه شنه کيږي د هغه د خوراک دپاره

هغو غونډيو باندې چې کوي لوبې په کې وحشي
خناور

۲۱) هغه پرپوځي د شنو بوټو لاندې

او د لوخو ترمنځ هغه پټيږي جبه زار کې

۲۲) د شين بوټي او د ويالې په غاړه

ولې کوي سيوری په هغه باندې

۲۳) نه وپريږي هغه د سيند له خپو

کله چې شيندل کيږي د هغه په مخ اوبه د اردن

نو پاتې کيږي هغه ارام

۲۴) څوک شي کولای چې ږوند کړي هغه او ويې نيسي؟

څوک شي کولای چې د هغه په پوزه کې کړی واچوي؟

لوایاتان یو بحري بنامار

د خښتن د خبرو دوام

① ایا نیولی شی لوایاتان

ته د ماهي په چنگک

یا تړلی شی رسی باندي د هغه ژبه؟

② ایا اچولی شی رسی د هغه وربوز کې

یا اچولی شی چنگک د هغه ژامو کې؟

③ ایا تا ته به وکړي زاری چې هغه پرپردي لار شي

یا تا ته به وکړي هغه رحم دپاره زاری؟

④ ایا هغه به وکړي تړون ستا سره

چې خدمت به کوي د تل دپاره ستا؟

⑤ ایا کولای شی هغه ونیسي د یوې مرغی په شان

چې ستا لورگاني پرې غلط کړي خپل پام؟

⑥ ايا ماهيگران به په هغه باندي چني ووهي

يا هغه به ووبشي د سوداگرو ترمنځ؟

⑦ ايا کېدای شي چې نوځي نيزې د هغه پوستکي کې

يا سوري شي په چنگک داره نيزه باندي د هغه سر؟

⑧ که يوځل ورباندي ووهي لاس

هېر به نه کړي دا جنگ هېڅکله

بيا به ونه ووهي ورباندي لاس هېڅکله

⑨ هرڅوک چې وکړي هيله د بحيري د بنامار د بنکار

ورکوي جرات له لاسه او په ځمکه به راپرېوځي هغه

⑩ که هغه وي ډېر خونخوار هېڅوک

به ونه کړي جرات چې هغه راوپاروي

نو څوک به وکړي جرات چې ودرېږي زما په
وړاندې؟

①۱ څوک کولای شي چې وکړي مخالفت ما سره

چا راکړي دي څه ما ته چې يې ورکړم بېرته؟

هر څه چې دي نړۍ کې هغه زما دي

①۲ زه به ووايمه تا ته چې څومره قوي دي پښې د هغه

او څومره لوی او قوي دی بدن د هغه

①۳ څوک ایستلی شي خرمن د هغه

یا سوری کولای شي د هغه ډبل زغر؟

①۴ څوک کولای شي چې خلاصه کړي خوله د هغه

چې په کې دي غابنونه وپروونکي؟

①۵ د هغه شا ده جوړه شوې د سپرونو له قطارونو څخه

تړل شوي دي یو ځای او کلک دي د تیږو په شان

١٦ داسې نښتې دى کک هر يو يو بل پورې

چې هوا هم تېرېدلى نه شي د هغوى له منځه

١٧ دومره کک دي تړل شوي يو تر بله هغه

چې هېڅ شى يې بېلولى نه شي يو له بله

١٨ چې پرنجېري هغه کله نو پرکېري ترې برېښنا

او سترگې ځلېري د هغه لمر په شان چې راخېزي
سهار

١٩ لمبې د اور راوځي د هغه د خولې نه

پورته کېري سپرغى د هغه د خولې نه

٢٠ لوگى راوځي د هغه له پوزې څخه

لکه لوگى چې راځي د خوټېدونکي دېگ نه

٢١ د هغه نفس لگوي اور

لمبې راوځي د هغه د خولې نه

٢٢ په ورمپړ کې د هغه دی دومره زور

چې مخامخ شي کوم څوک ورسره نو د وپړې نه
رپيږي

٢٣ کمزورې برخې د هغه د بدن

دي ډېرې کلکې له اوسپنې نه

٢٤ زړه يې کلک دی لکه د تيرې په شان

سخت دی هغه د ميچني د پل په شان

٢٥ رانېکاره کيږي چې هغه کله

حتی قوي خلک هم ترېنه وپړي

بېرته گرځي او تنبتي له وپړې

٢٦ نشته توره داسې چې کړي زخمي هغه

نشته داسې نېزه يا غشي چې ورسوي زيان هغه ته

٢٧ هغه اوسپنه گڼي لکه د بوسو په شان

او برنج ورته ښکاري د خوسا لرگي په شان

٢٨ هېڅ داسې غشي نشته چې کړي هغه په مندو

هغه تېرې چې گوزارېرې پرې مچنوغزې باندي

دي د بوسو د ډکو په شان

٢٩ ښکاري هغه ته کوټک بوسو د ډکي په شان

او خاندي کله چې سړي کړي گوزارونه د نېزو

٣٠ لري پوستکي يې د گېډې تېرې څوکې

ختينو لوبنو د ټوټو په شان

قلبه کوي ځمکه غوبل کولو د څپر په شان

٣١ هغه بحر خوځوي لکه خوټېدونکي دېگ په شان

او خوځوي هغه لکه د عطرو د لوبني په شان

٣٢ د هغه شاته پاتې کيږي ځلانده کرښه

او بدلوي بحيرې په سپين ځگ باندې

③ د هغه ثاني نشته د ځمکې په منځ

داسې مخلوق دی هغه چې نه وپريږي

④ هغه ته سپک بنکاري تر ټولو مغرور حيوانات

هغه پاچا دی د ټولو وحشي ځناورو

د ايوب اقرار او توبه ويستل

① بيا ايوب د څښتن په ځواب کې داسې وويل:

② زه پوهېږمه څښتنه چې ته کولای شي هر کار

او هيڅوک کولای نه شي چې وکړي مخنيوی د ارادو

ستا

③ زما نه وکړله پوښتنه تا

ته يې څوک چې پوښتنې کړې زما د حکمت؟

اوس پوه شوم هغو شيانو په هکله

چې حيرانوونکي او ډېر لوی وو

او هغو شيانو په هکله چې نه پوهېدم ورباندې

④ تا راته وويل چې ونيسه غوږ زما خبرو ته

او تا راته وويل چې زه به پوښتنې کوم

او ته به ځواب راکوې

⑤ زه پوهېدم يوازې په هغه څه چې راته بل چا ويلې

خو اوس مې ليدلی يې ته په خپلو سترگو

⑥ نو په دې سبب زه خجالت وباسم په ټولو خبرو خپلو

او توبه وباسم په خاورو او ايرو کې زه

د ايوب ملگري رټل کيږي

⑦ وروسته له دې چې څښتن د ايوب سره خپلې خبرې پای ته

ورسولې، هغه اليغاز ته وويل: «زه په تا او ستا په دوو ملگرو يعني بلدد او صوفر باندې په قهر يم، ځكه چې تاسو زما د خدمتگار ايوب په شان زما په هكله رښتيا ونه ويل. (۸) اوس اووه غويان او اووه پسونه واخلي او ايوب ته ورشي او د خپلو ځانونو دپاره يې د سوځېدونكې قرباني په توگه وړاندې كړي. ايوب به ستاسو دپاره دعا وكړي او زه به د هغه دعا قبوله كړم او ستاسو ناپوهي به وبخښم. تاسو د هغه په شان زما په هكله رښتيا ونه ويل.» (۹) نو اليغاز، بلدد او صوفر د څښتن خبره په ځاى كړه او څښتن د ايوب دعا قبوله كړه.

ايوب بېرته خپل پخواني حالت ته راگرځي

(۱۰) بيا وروسته له دې چې ايوب د خپلو درېو ملگرو دپاره دعا وكړه، څښتن هغه بيا نېكمرغه كړ او د مخكې په پرتله يې دوه چنده شتمني ورکړه. (۱۱) د ايوب ټول ورونه، خویندې او پخواني ملگري د هغه ليدلو ته راغلل او د هغه سره يې د هغه په كور كې مېله جوړه كړه. هغوی ورسره خپله خواخوږي څرگنده كړه او د هغو ټولو تكليفونو په خاطر يې چې څښتن ورباندې راوستلي وو، هغه ته تسلي ورکړه. د هغوی څخه هر يو تن څه نا څه پيسې او يوه يوه د سرو زرو گوته هغه ته ورکړه.

١٢ څښتن د ايوب د ژوند د لومړيو ورځو په پرتله په وروستيو ورځو کې ډېر برکت و اچاوه. ايوب د څوارلس زرو پسونو، شپږو زرو اوبنانو، زر جوړه غوايانو او د زرو خرو خاوند شو. ١٣ هغه اوه زامن او درې لورگانې لرلې. ١٤ هغه په خپلې مشرې لور باندې يميمه، په دوهمې باندې قصيعة او کشرې لور باندې قرن هفوک نوم کېښود. ١٥ په ټوله نړۍ کې د ايوب د لورگانو په شان بنايسته نجونې نه وې. ايوب هغوی ته هم د هغوی د ورونو په شان په ميراث کې برخه ورکړه.

١٦ له هغې وروسته ايوب يو سل او څلوېښت کاله نور هم عمر وکړ او خپل لمسي او کړوسيان يې هم وليدل. ١٧ او بيا هغه په ډېر پوخ عمر کې مړ شو.